

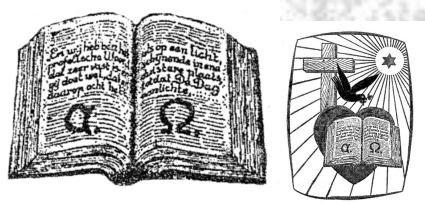
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u dit seminar te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door dit seminar wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: *“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden ..... (Joh. 10:9)*, dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswegen de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van dit seminar zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van dit seminar of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u dit seminar gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in dit seminar tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is dit seminar niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

Ik wil het met u hebben over **HET GEBED.**

En we verdelen de te behandelende onderwerpen van dit seminar als volgt:

Het gebed

Bidden is ontvangen
Bidden is geestelijk ademen
Bidden is veranderd worden
Bidden is bewaard worden
Bidden is strijdbaar worden
Bidden is zegen verspreiden
Door te bidden leren wij de Geesten onderscheiden
Volharden in het gebed

Hoe moeten wij bidden

Bidden naar Zijn wil
Bidden in Zijn Naam
Bidden in Zijn uur
Bidden in geloof
Bidden in geloof leidt tot danken
Bidden in gemeenschap
Bidden met volharding
Bidden in de Geest

De plaats van het gebed

in het leven van Jezus
in het leven van de gelovige
in het leven van de Gemeente
de aanbidding

Broeders en zusters als start beginnen we met het eerste onderwerp van: Het Gebed.

“Bidden is: Ontvangen”

We openen daartoe het Woord bij Lucas 11:9-13. *“En Ik zeg u: Bidt en u zal gegeven worden; zoekt en gij zult vinden; klopt en u zal opengedaan worden. Want een ieder, die bidt, ontvangt en wie zoekt, vindt en wie klopt, hem zal opengedaan worden. Is er soms een vader onder u, die, als zijn zoon hem om een vis vraagt, hem voor een vis een slang zal geven? Of als hij om een ei vraagt, hem een schorpioen zal geven? Indien dan gij, hoewel gij slecht zijt, goede gaven weet te geven aan uw kinderen, hoeveel te meer zal uw Vader uit de hemel de Heilige Geest geven aan hen, die Hem daarom bidden?”*

De Heer zegt in vers 10: *“Een ieder, die bidt, ontvangt”*. Bidden is allereerst ontvangen. Laten wij dit goed vasthouden. Bidden is niet in de eerste plaats een heleboel vragen, maar bidden is ontvangen.

Wat ontvangen? Het leven Gods, héél het Goddelijke leven in Jezus Christus, dat God ons in Christus schenkt door middel van de Heilige Geest.

Bidden is, dat wij wéten, dat wij een liefhebbende Vader hebben, Die ons in Zijn Zoon alles gegeven hééft, en dat wij ons door gebed openstellen om dat te ontvangen. Als kinderen wat nodig hebben, ontvangen zij dat van hun vader; hij zorgt immers voor hen, voor hun voedsel en kleding, kortom, voor alles, wat voor hun groei en opvoeding noodzakelijk is.

Zo zorgt ook de hemelse Vader voor Zijn kinderen. Laten wij opslaan Matt. 6:25-34. *“Daarom zeg Ik u: Weest niet bezorgd over uw leven, wat gij zult eten [of drinken], of over uw lichaam, waarmee gij het zult kleden. Is het leven niet meer dan het voedsel en het lichaam meer dan de kleding? Ziet naar de vogelen des hemels: zij zaaien niet en maaien niet en brengen niet bijeen in schuren, en toch voedt uw*

hemelse Vader die; gaat gij ze niet verre te boven? Wie van u kan door bezorgd te zijn één el aan zijn lengte toevoegen? En wat zijt gij bezorgd over kleding?

Let op de leliën des velds, hoe zij groeien: zij arbeiden niet en spinnen niet; en Ik zeg u, dat zelfs Salomo in al zijn heerlijkheid niet bekleed was als een van deze. Indien nu God het gras des velds, dat er heden is en morgen in de oven geworpen wordt, zó bekleedt, zal Hij u niet veel meer kleden, kleingelovigen? Maakt u dan niet bezorgd, zeggende: Wat zullen wij eten, of wat zullen wij drinken, of waarmede zullen wij ons kleden? Want naar al deze dingen gaat het zoeken der heidenen uit.

Want uw hemelse Vader weet, dat gij dit alles behoeft. Maar zoekt eerst Zijn Koninkrijk en Zijn gerechtigheid en dit alles zal u bovendien geschonken worden. Maakt u dan niet bezorgd tegen de dag van morgen, want de dag van morgen zal zijn eigen zorgen hebben; elke dag heeft genoeg aan zijn eigen kwaad”.

Jezus vat dit alles samen in de woorden van Lucas 11:13: *“Indien dan gij, hoewel gij slecht zijt, goede gaven weet te geven aan uw kinderen, hoeveel te meer zal uw Vader uit de hemel de Heilige Geest geven aan hen, die Hem daarom bidden”?*

Alles ligt besloten in de Heilige Geest: uw eten en drinken, uw kleding en onderdak, al uw noden voor tijd en eeuwigheid, voor geest, ziel en lichaam. Dat alles heeft uw hemelse Vader u gegeven in Jezus Christus, maar het wordt uw deel door de Heilige Geest.

Laten wij maar opslaan Ef. 1:3. *“Gezegend zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons met allerlei (in de grondtekst staat: ALLE) geestelijke zegen in de hemelse gewesten gezegend heeft in Christus”. En laten wij kijken in Rom. 8:32. “Hoe zal Hij, die zelfs Zijn eigen Zoon niet gespaard, maar voor ons allen overgegeven heeft, ons met Hem ook niet alle dingen schenken”?*

U hebt hulp en raad nodig? Dan hebt u de Heilige Geest nodig! U hebt kracht nodig? Dan hebt u de Heilige Geest nodig! Want door Hem wordt het u medegedeeld. Jesaja 9:5: *“Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op Zijn schouder en men noemt Hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst”.*

En laten wij kijken in Jesaja 11:2. *“En op Hem zal de Geest des HEREN rusten, de Geest van wijsheid en verstand, de Geest van raad en sterkte, de Geest van kennis en vreze des HEREN”.*

U hebt altijd weer de Heilige Geest nodig! En die krijgt u van de Vader en de Zoon en in de Zoon is al de volheid en die geeft Hij ons, door middel van de Heilige Geest.

Laten wij zien in Col. 1:19: *“Want het heeft de ganse volheid (God de Vader) behaagd in Hem woning te maken”. En in Col. 2:9-10 lezen wij: “want in Hem woont al de volheid der Godheid lichamelijk; en gij hebt de volheid verkregen in Hem, die het Hoofd is van alle overheid en macht”.*

Bidden is in de eerste plaats het ontvangen van .... en het vervuld worden met de Heilige Geest. Luc. 11:13. *“Indien dan gij, hoewel gij slecht zijt, goede gaven weet te geven aan uw kinderen, hoeveel te meer zal uw Vader uit de hemel de Heilige Geest geven aan hen, die Hem daarom bidden”?*

Ef. 1:17. *“opdat de God van onze Here Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve de Geest van wijsheid en van openbaring om Hem recht te kennen”.*

Ef. 3:16. *“opdat Hij u geve, naar de rijkdom Zijner heerlijkheid, met kracht gesterkt te worden door Zijn Geest in de inwendige mens”.*

En Ef 5:18b. *“maar wordt vervuld met de Geest”.*

En dat houdt alles in voor onze rechtvaardigmaking, voor onze heiligmaking, voor onze totale verlossing en ook alles voor ons leven en dienen. Hiervan zijn vele voorbeelden te vinden in het Nieuwe Testament.

Eén ervan vindt u in Hand. 4:1-31. *“En terwijl zij tot het volk spraken, overvielen hen de priesters, de hoofdman van de tempel en de Sadduceeën, zeer verontwaardigd, omdat zij het volk leerden en in Jezus de opstanding uit de doden verkondigden; en zij sloegen de handen aan hen en stelden hen in bewaring tot de volgende dag, want het was reeds avond. Maar velen van hen, die het Woord gehoord hadden, werden gelovig, en het getal der mannen werd ongeveer vijfduizend.*

En het geschiedde tegen de volgende dag, dat hun oversten en hun oudsten en hun schriftgeleerden bijeenkwamen te Jeruzalem, en Annas, de hogepriester, en Kajafas, Johannes, Alexander en allen, die tot het hogepriesterlijk geslacht behoorden; en toen zij hen hadden laten voorkomen, wilden zij van hen weten: Door welke kracht of door welke naam hebt gij dit gedaan?

Toen zeide Petrus, vervuld met de Heilige Geest, tot hen: Oversten van het volk en oudsten, indien wij thans in verhoor genomen worden ter zake van een weldaad aan een zieke, waardoor hij gezond geworden is, dan moet aan u allen en het ganse volk van Israël bekend zijn, dat door de Naam van Jezus Christus, de Nazoreeër, die gij gekruisigd hebt, maar die God heeft opgewekt uit de doden, dat door die Naam deze hier gezond voor u staat.

Dit is de steen, door u, de bouwlieden, versmaad, die nochtans tot hoeksteen is geworden. En de behoudenis is in niemand anders, want er is ook onder de hemel geen andere naam aan de mensen gegeven, waardoor wij moeten behouden worden. Toen zij nu de vrijmoedigheid van Petrus en Johannes zagen en bemerkten hadden, dat zij ongeletterde en eenvoudige mensen uit het volk waren, verwonderden zij zich, en zij herkenden hen, dat zij met Jezus geweest waren; en daar zij de genezene bij hen zagen staan, konden zij er niets tegen inbrengen.

En na hun geboden te hebben buiten de raadzaal te gaan, overlegden zij met elkander, en zij zeiden: Wat moeten wij met deze mensen beginnen? Want dat er een kennelijk wonder teken door hen verricht is, is duidelijk aan allen, die te Jeruzalem wonen, en wij kunnen het niet loochenen; maar om te voorkomen, dat het nog meer onder het volk verbreid wordt, laat ons hun dreigend gebieden tot niemand meer te spreken op gezag van deze Naam. En toen zij hen binnengeropen hadden, bevalen zij hun in het geheel niet meer te spreken over of te leren op gezag van de naam van Jezus.

Maar Petrus en Johannes antwoordden en zeiden tot hen: Beslist zelf, of het recht is voor God, meer aan u dan aan God gehoor te geven; want wij kunnen niet nalaten te spreken van wat wij gezien en gehoord hebben. Maar zij dreigden nog meer, doch lieten hen vrij, daar zij geen vorm konden vinden om hen te straffen - en wel om het volk; want allen verheerlijkten God om hetgeen er geschied was; want de mens, aan wie dit teken der genezing verricht was, was boven de veertig jaar.

En toen zij vrijgelaten waren, gingen zij naar de hunnen en deelden hun mede al wat de overpriesters en oudsten tot hen gezegd hadden. En toen dezen het hoorden, verhieven zij eenparig hun stem tot God en zeiden: Gij, Here, zijt het, die geschapen hebt de hemel, de aarde, de zee en al wat daarin is; die door de Heilige Geest bij monde van onze vader David, uw knecht, gezegd hebt: Waarom hebben de heidenen gewoed en de volken ijdele raad bedacht?

De koningen der aarde hebben zich opgesteld en de oversten zijn tezamen vergaderd tegen de Here en tegen zijn Gezalfde. Want inderdaad zijn in deze stad vergaderd tegen uw heilige knecht Jezus, die Gij gezalfd hebt, Herodes zowel als Pontius Pilatus met de heidenen en de volken van Israël, om te doen al wat uw hand en uw raad tevoren bepaald had, dat geschieden zou.

En nu, Here, let op hun dreigingen en geef uw dienstknechten met alle vrijmoedigheid Uw Woord te spreken, doordat Gij Uw hand uitstrekt tot genezing, en dat tekenen en wonderen geschieden door de Naam van uw heilige knecht Jezus. En terwijl zij baden, werd de plaats, waar zij vergaderd waren, bewogen; en zij werden allen vervuld met de heilige Geest en spraken het Woord Gods met vrijmoedigheid”.

Petrus en Johannes zijn om het getuigenis van Jezus in de gevangenis gekomen; zij zijn daar geselschap en na verhoord te zijn door het Sanhedrin, zijn ze vrijgelaten en teruggekeerd naar hun broeders en zusters.

Zij worden van alle kanten bedreigd en dan bidden ze om wat ze nodig hebben: *“Heer, geef Uw dienstknechten met alle vrijmoedigheid Uw Woord te spreken”*. (want ze hadden die vrijmoedigheid niet uit zichzelf).

Toen kregen zij die vrijmoedigheid, doordat de Heer hen vervulde met de Heilige Geest: Hand. 4:31: *“En terwijl zij baden, werd de plaats, waar zij vergaderd waren, bewogen; en zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en spraken het Woord Gods met vrijmoedigheid”*.

Het is alles in Christus; het is toch zo eenvoudig. Wij mensen zijn zo gecompliceerd in ons dagelijks leven: bij ziekte hebben wij een dokter nodig, bij een rechtsgeding een advocaat, voor brood een bakker, voor vlees een slager.

Maar God is in al Zijn wijsheid een God van eenvoud: Hij heeft ons alle dingen gegeven in één persoon: Jezus Christus, ja, het is eigenlijk zo gemaakt, dat alle dingen in en door één persoon zijn. Jezus Christus is de verpersoonlijking en de gever van alle dingen; alle dingen hebben hun bestaan in Hem.

Col. 1:16-17: *“want in Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, de zichtbare en de onzichtbare, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen”*.

Wij lezen bijvoorbeeld in 1 Cor. 1:30: *“Maar uit Hem (God) is het, dat gij in Christus Jezus zijt, die ons van God is geworden; wijsheid, rechtvaardigheid, heiliging en verlossing”*.

De Here Jezus is niet alleen onze rechtvaardigmaker, maar ook onze rechtvaardigheid, niet alleen onze heiligmaker en verlosser, maar ook onze heiliging en verlossing.

Wij zien dus: Hij is wat wij nodig hebben, zodat Hij nu een levende persoon in ons wordt door de Heilige Geest, doordat Jezus Christus woning in ons maakt. Daardoor ontvangen wij ook deze dingen als een levend iets in ons. En dat gebeurt door de Heilige Geest, die wij op het gebed mogen ontvangen.

In Rom. 8:32 lezen wij: *“Hoe zal Hij (God de Vader), die zelfs Zijn eigen Zoon niet gespaard, maar voor ons allen overgegeven heeft, ons met Hem ook niet alle dingen schenken”*? God heeft ons alles geschonken met Hem en in Hem, want *“Alle dingen zijn door het Woord (Jezus, het vleesgewordene Woord) geworden”*, zegt Johannes, *“en zonder dit is geen ding geworden, dat geworden is”*. (Joh. 1:3).

De persoon van Jezus Christus wordt door de Heilige Geest in ons gebracht. Ef. 3:16-17: *“opdat Hij u geve, naar de rijkdom Zijner heerlijkheid, met kracht gesterkt te worden door Zijn Geest in de inwendige mens, opdat Christus door het geloof in uw harten woning make. Geworteld en gegrond in de liefde”*.

Als Jezus Christus *niet* in ons leeft en is, dan hebben wij niets, dan is ons geloof ijdel. 2 Cor. 13:5: *“Stelt uzelf op de proef, of gij wel in het geloof zijt, onderzoekt uzelf. Of zijt gij niet zo zeker van uzelf, dat Jezus Christus in u is? Want anders zijt gij verwerpelijk”*.

Rom. 8:9b: *“Indien iemand echter de Geest van Christus niet heeft, die behoort Hem niet toe”*.

En 1 Joh. 5:12: *“Wie de Zoon heeft, heeft het leven; wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet”*. Het gaat er niet om, dat wij godsdienstig zijn, maar dat wij het leven Gods in ons ontvangen, dat Christus in ons lééft.

Dat wordt bewerkt door de Heilige Geest, waardoor wij “nieuwe mensen” zijn geworden. Gal. 2:20: *“Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, (dat is), niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij. En voor zover ik nu (nog) in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en Zich voor mij heeft overgegeven”*.

En 2 Cor. 5:17: *“Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping; het oude is voorbijgegaan, zie, het nieuwe is gekomen”*.

Daarom zegt Jezus: *“Het is beter voor u, dat Ik heenga. Want indien Ik niet heenga, kan de Trooster niet tot u komen”*. (Joh. 16:7) Zolang Hij hier op aarde bleef, hadden ze een uitwendige Christus, maar toen de Trooster kwam, ontvingen zij een levende Christus in zich: het leven van Jezus, door de inwoning van de Heilige Geest.

In Hand. 3 lezen wij van een kreupele man, die aan de Tempelpoort, de schone, zat te bedelen om een aalmoes. In vers 6 zegt Petrus dan: *“Zilver en goud bezit ik niet, maar wat ik heb, geef ik u”*. Men kan pas iets geven als men het bezit. Wat bezaten ze? Zij waren vervuld met de Heilige Geest.

Daarom kon Petrus zeggen: *“In de Naam van Jezus Christus, de Nazoreeër: Wandel!”* Er ging van deze beiden dezelfde levensgevende en genezende kracht uit, als van Jezus Zelf. God heeft hiermee Zijn Zoon verheerlijkt (vers 13). Alleen leven kan leven verwekken en geven!

Wij komen nu bij het volgende onderdeel uit deze serie van Het Gebed, en dat is:

“Bidden is: Geestelijk ademen”

Wij zijn gestart met het wonderbare leven Gods ontvangen. (Bidden is ontvangen). Daarom wil ik bidden ook vergelijken met ademen. Het is het eerst noodzakelijke.

Als een mens geboren wordt, is het eerste wat hij moet doen: ademen; en dat moet hij zijn hele leven blijven doen. Die ademhaling is de eerste levensverrichting van de baby bij zijn intrede in deze wereld. Begint de ademhaling niet vanzelf, dan moet de dokter soms hardhandig te werk gaan, opdat het kindje door schrik zijn borstkas verruimt en begint te ademen.

Zo is er ook geen geestelijk leven mogelijk op deze aarde, als wij niet *“geestelijk ademen”*, en dat is: bidden. Het Woord zegt: *“Bidt zonder ophouden”* (1Thess.5:17).

Zoals onze ademhaling een levensnoodzaak is gedurende heel ons leven, bij alles wat wij doen, ook bij de heel gewone dingen, zoals eten en drinken, werken en slapen, zo is ook voortdurend bidden (Geestelijk ademen) de voorwaarde voor gezond geestelijk leven.

Bidden hoeft niet altijd in woorden uitgedrukt te worden, maar wij moeten wel altijd in verbinding staan met de hemelse Vader, met Christus. Dat is gebedsleven. Dat is geestelijke ademhaling.

Natuurlijke ademhaling is voor ons niet moeilijk, omdat de lucht om ons heen is; wij behoeven er niet naar te zoeken: daar leven wij in en daar bewegen wij ons in. Evenzo bewegen wij ons in God. Hand. 17:27-28 zegt: *“opdat zij God zouden zoeken, of zij Hem al tastende vinden mochten, hoewel Hij niet ver is van een ieder van ons. Want in Hem leven wij, bewegen wij ons en zijn wij”*.

Zoals een vis is in het water van de oceaan, en zoals wij mensen in de dampkring van de aarde leven en bewegen, zo bewegen wij, als wedergeborenen, ons in God. De Heilige Geest is uitgestort. (Hand. 2 en dat is een voldongen feit).

Sommige broeders en zusters vragen wel eens: Is het mogelijk, dat je hier op aarde leeft, zoals ook Jezus geleefd heeft? Is het mogelijk in deze wereld, vol zonde en ongerechtigheid, waar wij dagelijks mee van doen hebben, terwijl ook de zonde nog in ons lichaam aanwezig is, is het dan mogelijk hier als Jezus te leven?

Ja, dat is mogelijk! Het Woord zegt het in 1 Joh. 2:6. *“Wie zegt, dat hij in Hem blijft, behoort ook zelf zó te wandelen, als Hij gewandeld heeft”*.

Ik geef u een voorbeeld. Er leven in de oceaan dieren, die evenals de mens, longen hebben en adem moeten halen, toch kunnen zij in het water blijven leven. Het geheim hiervan is, dat die dieren van tijd tot tijd boven komen om adem te halen: na de oude lucht te hebben uitgeblazen, vullen ze hun longen vol met verse lucht, en dan kunnen ze het weer een tijdje onder water uithouden. Het zijn de walvissen en de potvissen, die tot de zoogdieren behoren.

Zo kunnen ook wij in deze zondige, besmette wereld, waar satan met al zijn boze machten rondgaat en wij de zonde in ons eigen vlees rondragen, tóch een Goddelijk leven, een leven in de Heilige Geest hebben, door voortdurend ons binnenste te openen, zodat de Heilige Geest ons kan blijven vervullen.

Zo zijn er ook bomen, die groeien en bloeien in een dorre streek, doordat zij hun wortels hebben uitgeslagen naar onzichtbare, ondergrondse wateraderen, die niet opdrogen, zodat de bomen toch fris en groen kunnen blijven.

Het kan in uw omgeving of in uw kerk of kring nog zo dor en dood zijn, maar u kunt uw wortels uitslaan naar de bron van eeuwig leven.

Joh. 7:37-39. *“En op de laatste, de grote dag van het feest (Loofhuttenfeest), stond Jezus en riep, zeggende: Indien iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en drinke! Wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uitzijn binnenste vloeien. Dit zeide Hij van de Geest, welke zij, die tot geloof in Hem kwamen, ontvangen zouden; want de Geest was er nog niet, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was”.*

Want God is niet ver van ons (Hand. 17:27 nogmaals. *“opdat zij God zouden zoeken, of zij Hem al tastende vinden mochten, hoewel Hij niet ver is van een ieder van ons”*), maar wij moeten een biddend leven leiden, want wie bidt, ontvangt.

Bij ademhaling moeten wij de oude verbruikte lucht uitademen, om ruimte te maken voor nieuwe. Zo is het ook met het bidden. De meesten bidden als volgt: Ze hebben de Heer een heleboel te zeggen, veel moeite, veel beproeving, veel strijd, het is een hele lijst.

En dan, wanneer zij daarmee klaar zijn, houden ze er mee op. Maar dan begint het eigenlijk pas! Alles waar men mee zit heeft men bij de Heer gebracht, zodat men geheel leeg is. Maar dan moet u uw binnenste voor Hem openen om te ontvangen.

Dit kan zonder woorden gebeuren, want dan heeft men niet veel meer te zeggen: De rijkste gebeden zijn vaak arm aan woorden (Matt. 6:7. *“En gebruikt bij uw bidden geen omhaal van woorden”*), maar dan gaat men ontvangen, men wordt vol van de Heer.

Geef ik bij het ademen ruimte in mijn borstkas, dan stroomt de lucht er in. Zo is het ook bij bidden: Als ik alles geledigd, uitgezegd heb, moet ik mijn hart en ziel, mijn binnenste wijd openen voor God, voor Christus, zodat de Heilige Geest ruimte in mij krijgt. Dát is bidden!

Wat doen plant en boom, als de zon opkomt? De plant wendt zich naar het licht en de bloem opent zich. Dát is bidden!

Van die lichtbron ontvangt de plant alles wat ze nodig heeft om te groeien en te bloeien, om kleur te krijgen en geur te verspreiden, om vrucht te kunnen dragen. Hoe?

Dat is een goot Goddelijk geheim, dat de wetenschap niet kan doorgronden. Als ze dit geheim zou weten, zou dit de grootste revolutie voor de wereld betekenen. Door de werking van dit Goddelijk geheim in de plant, wordt de geweldige energie van de zon omgezet in leven, groei en bloei, in kleur, geur en vrucht.

De wetenschap weet dit, maar kan niet ontdekken, hoe het gebeurt. Als ze dit geheimenis kunnen ontdekken, dan zou men de zonne-energie direct kunnen omzetten in kracht en voedsel en alles wat maar nodig is voor het natuurlijke leven.

Naar het voorbeeld van de plant moeten ook wij ons volledig openen voor die grote Zonne der heerlijkheid en der gerechtigheid: Jezus Christus! Mal. 4:2. *“Maar voor u, die Mijn Naam vreest, zal de zon der gerechtigheid opgaan, en er zal genezing zijn onder haar vleugelen; gij zult uitgaan en springen als kalveren uit de stal”.*

Jezus Christus, de geschapen Levenszoon, in Wie de volheid Gods lichamelijk woont! Open uw hart, uw ziel, uw gehele binnenste voor deze eeuwige Levensbron, zodat deze Goddelijke energie met Zijn gloed, licht en warmte in u kan komen door de Heilige Geest!

Dan zal ook uw leven groeien en bloeien, kleur en geur krijgen en vrucht dragen. Dit is het grote Goddelijke wonder, dat wij met ons verstand niet kunnen begrijpen, maar in het geloof ervaren.

Hebt u wel eens opgemerkt, hoe de mensen in het Oude en Nieuwe Testament bidden? In 1 Tim. 2:8 staat: *“Ik wil dan dat de mannen op iedere plaats bidden met opheffing van heilige handen”*. Dit is Bijbels bidden: Zij strekken zich uit tot God, zoals een bloem zich naar de zon keert. Zo staat er in Psalm 134:1-2: *“Komt, prijst de Heer, alle gij knechten des Heren. Heft uw handen op naar het Heiligdom en prijst de Heer”*.

Psalm 63:5 zegt: *“Zo wil ik U prijzen mijn leven lang, in Uw Naam mijn handen opheffen”*.

In vers 2 van Psalm 28 lezen wij: *“Hoor naar mijn luide smekingen, als ik tot U roep om hulp mijn handen ophef naar Uw binnenste Heiligdom”*.

Maar let op! Het gaat niet alleen om die uiterlijke vorm, maar ook om uw innerlijke houding: Dat u uw hart en ziel opent en opheft naar Hem. Ik bad vroeger ook met gevouwen handen, omdat het traditie was en ik het zo geleerd had, handen vouwen en ogen sluiten, maar toen ik, als kind van God, de volheid van de Geest kreeg, toen heb ik mijn handen opgeheven en God geloofd en geprezen.

Niemand had tegen mij gezegd dat ik dat most doen, maar Gods Geest deed het in mij. Het ging vanzelf. Ik geloof, dat de Christenen nog veel te veel gebonden zijn aan tradities en niet geheel vrij zijn, ook niet in de gebeden. Als men zich meer opende, zou men ook meer kracht ervaren.

Bidden is dus: Vol worden van de Heilige Geest. Het is een vat, dat men met rein water uit de Bron wil vullen. Daartoe moet het eerst leeg en gereinigd zijn. En hoe wordt het dan vol? Door het met de opening naar boven, onder de Bron te houden.

Zo is het ook als wij bidden: wij moeten ons eerst laten ledigen en reinigen en dan moeten wij niet naar beneden en naar de wereld gekeerd zijn, en ook niet naar onze eigen zonden en ongerechtigheden, die al beleden en afgewassen zijn (wij zijn immers leeg en gereinigd in Zijn Bloed!) neen, dan moeten wij ons geheel naar boven richten en openen voor God, en dan worden wij vol van de Heilige Geest.

Wij komen nu bij het derde onderdeel uit deze serie van Het Gebed, en dat is:

“Bidden is: Veranderd worden”

Bidden is ook veranderd worden. Als ik het Goddelijke leven ontvang, wordt ik veranderd. Hij komt in mij. De meesten mensen denken, dat bidden is: dat wij God moeten veranderen.

Een voorbeeld: Ik zit met een bepaalde nood en nu bid ik en vraag God wat ik hebben wil, alsof ik God zou moeten vragen Zijn gedachten over mij en Zijn voornemens en plannen met mij te veranderen zodat ik krijg, waarom ik vraag.

Maar zo is het niet, want God verandert nooit! Jac. 1:17. *“Iedere gave, die goed, en elk geschenk, dat volmaakt is, daalt van boven neder, van de Vader der lichten, bij wie geen verandering is of zweem van ommekeer”*.

Hij is onveranderlijk. Hij is eeuwig dezelfde. Laten wij Hem ervoor danken, dat Hij een onveranderlijke God is en een liefhebbend Vader. Hij hoeft ook niet te veranderen, want Hij heeft reeds alles gegeven in Jezus Christus en Hij heeft ons in Christus gezegend.

Ef. 1:3: *“Gezegend zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons met alle geestelijke zegen in het hemelse gezegend heeft in Christus Jezus”*. (zuivere vertaling)

Door bidden verander ik God niet, maar door het gebed verander ik zelf, zodat ik ontvangen kan. Hij, God de Vader, heeft het gegeven, maar ik ontvang het eerst dan, nadat ik veranderd ben.

De zon verandert niet. Ze geeft iedere 24 uur van de dag hetzelfde licht, dezelfde warmte, dezelfde kracht. Toch hebben wij hier op aarde dag en nacht. Maar dat licht niet aan de zon, dat komt, omdat de aarde draait. Het is duisternis aan die kant van de aarde, die zich van de zon afwendt.

Zo is het ook in ons leven. Als wij ons van God afwenden, wordt het duister om en in ons. Wend ik me daarentegen naar Hem toe, door te bidden, dan kom ik weer in Zijn gloed en Zijn warmte, dan ontvang ik, wat Hij gegeven heeft.

Wat u in de natuur ziet bij een vogelei is daar ook een voorbeeld van. Voordat het uitgebroed wordt, is het van binnen een vloeibare massa. Dan gaat er iets wonderlijks gebeuren: Als het ei onder de broedende vogel komt en deze haar lichaamswarmte met het ei deelt, gaat die vloeistof in het ei veranderen naar het beeld van de moeder.

Is dat niet een wonder? Zo is het ook met de bidder! De moedervogel verandert niet tijdens het broeden, maar het ei veranderd.

Wij moeten onder Zijn vleugelen komen. Mal. 4:2. *“Maar voor u, die mijn naam vreest, zal de zon der gerechtigheid opgaan, en er zal genezing zijn onder haar vleugelen; gij zult uitgaan en springen als kalveren uit de stal”.*

Wij beginnen als een zondaar (“er is geen goed in mij”) (Rom. 3:10-12. *“Niemand is rechtvaardig, ook niet één, er is niemand, die verstandig is, niemand, die God ernstig zoekt; allen zijn afgeweken, tezamen zijn zij onnut geworden; er is niemand, die doet wat goed is, zelfs niet één”.*), maar als wij blijven onder Zijn vleugelen, onder Zijn broedende warmte, dan veranderen wij naar Zijn beeld door de kracht van de Heilige Geest.

Luc. 9:29. *“En het geschiedde, terwijl Hij in het gebed was, dat het aanzien van zijn gelaat anders werd, en zijn kleding werd stralend wit”.*

Dat is bidden! Het zijn niet zozeer de woorden van het gebed, maar het is de gemeenschap met de Heer! En dan ontvangen wij ook genezing voor geest, ziel en lichaam. (Mal. 4:2) De Bijbel zegt in Genesis 1:2, dat *“de aarde woest en ledig was (werd) en de Geest Gods broedde over de wateren”.* (Oude Vertaling) En dan gaat alles leven. Daarom moeten wij onder Zijn vleugelen blijven.

Mal. 4:2 zegt: *“Maar voor u, die Mijn Naam vreest, zal de zon der gerechtigheid opgaan en er zal genezing zijn onder haar vleugelen; gij zult uitgaan en springen als kalveren uit de stal”.*

Een leven van gebed wordt ook een leven van overvloed. Joh. 16:24. *“Tot nog toe hebt gij niet om iets gebeden in mijn naam; bidt en gij zult ontvangen, opdat uw blijdschap vervuld zij”.*

Er is dan genezing voor geest, ziel en lichaam. Wij moeten onder Zijn kracht komen; dat is genezing. Tot zover: Bidden is veranderd worden.

Wij komen nu bij het vierde onderdeel uit deze serie van Het Gebed, en dat is:

“Bidden is: Bewaard worden”

Als wij bidden, bewaren en beveiligen wij ons ook voor het kwade. Er zijn ook hiervan wonderbare voorbeelden in de natuur.

Zo zijn er in de zee dieren, die een heel broos lichaam hebben, zodat zij bij een storm uit elkaar geslagen zouden worden. Dat zijn de kwallen. Deze kwallen hebben de eigenschap, dat ze een storm voelen naderen en dan duiken zij diep in de zee, waar het rustig en stil is.

Als nu een storm op ons afkomt, laten wij dan schuilen bij Hem (diep, dicht bij Hem) in gebed, want als wij bij Hem zijn, zijn wij veilig. David zegt in de Psalmen: *“Onder Zijn vleugelen zal ik jubelen, onder Zijn vleugelen ben ik veilig”*. (Ps. 63:8 e.a.)

Een biddend leven geeft ook vrede en rust, want dan rusten wij uit aan het hart van God. Zo zijn er zware stormen, cyclonen, die alles vernielen, wat ze op hun weg tegenkomen. Maar precies in het midden van zo'n cycloon is het bladstil.

Zo moeten ook wij, door ons gebedsleven “in de Heer zijn”, die het middelpunt is van alle dingen. Dan kunnen wij, te midden van alle strijd om ons heen, te midden van al het gewoel, te midden van alle vernieling en afbraak, toch in Hem de volle rust hebben. Zo beveiligen wij ons ook tegen de vijand.

Nog een voorbeeld: Er zijn dieren, die de kleur aannemen van hun omgeving: de kameleon en de wandelende tak. De vijand kan ze daardoor niet zien.

Als wij nu veel gemeenschap hebben met de Here Jezus, dan veranderen wij naar onze omgeving, naar het beeld van Jezus Christus. 2 Cor. 3:18. *“En wij allen, die met een aangezicht, waarop geen bedekking meer is, de heerlijkheid des Heren weerspiegelen, veranderen naar hetzelfde beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid, immers door de Here, die Geest is”*.

En dan heeft de vijand geen vat op ons. 1 Joh. 5:18. *“Wij weten, dat een ieder, die uit God geboren is, niet zondigt; want Hij, die uit God geboren werd, bewaart hem, en de boze heeft geen vat op hem”*.

Tot zover: Bidden is bewaard worden.

Wij komen nu bij het vijfde onderdeel uit deze serie van Het Gebed, en dat is:

“Bidden is: Strijdbaar worden”

Als wij bidden worden wij ook toegerust tot de strijd, wij worden strijdbaar en krijgen de volle wapenrusting Gods aan, zodat wij de vijand aan kunnen, zodat wij niet alleen in het defensief, maar ook in het offensief zijn.

Ja, bidders ontvangen de kracht om ook tot de aanval over te gaan. We lezen Ef. 6:10-13. *“Voorts, weest krachtig in de Here en in de sterkte Zijner macht. Doet de wapenrusting Gods aan, om te kunnen standhouden tegen de verleidingen des duivels; want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten. Neemt daarom de wapenrusting Gods, om weerstand te kunnen bieden in de boze dag en om, uw taak geheel vervuld hebbende, stand te houden”*.

Verder kunnen wij zien waaruit deze wapenrusting bestaat. Wij moeten die alleen maar aandoen en hoeven er niet meer om te vragen. God heeft ze ons al gegeven. Dit aandoen wordt driemaal vermeld.

Maar de vraag rijst: Hoe doe ik die wapenrusting aan?

Een jongeman, die een Bijbelschool had doorlopen en vele samenkomsten had meegemaakt, vertelde, dat hij van diverse predikers prachtige predikingen over die wapenrusting had gehoord, maar, zei hij, nog nooit heb ik in een preek gehoord, hoe ik die wapenrusting moet aandoen. En daar gaat het toch om.

Toen was hij zelf aan het zoeken gegaan. Hij las Ef. 6 over en over en werd bepaald bij vers 18: *“En bidt daarbij met aanhoudend bidden en smeken bij elke gelegenheid in de Geest”*, en toen dacht hij bij zich zelf: “Wat is dat moeilijk om eerst die hele wapenrusting Gods te moeten aandoen en dan nog voortdurend te moeten bidden.

Maar .... dat zou in flagrante tegenstelling zijn met het Evangelie der genade. En dat is het ook. Hij bleef biddend lezen en vroeg hierover licht aan de Heer. Hij voelde zich als het ware als David in de wapenrok van Saul. (1 Sam. 17:38-39).

Toen heeft God het hem geopenbaard: In de vertaling is er iets onjuist. In het Grieks staat niet, zoals in onze Bijbel: *“En bidt daarbij met aanhoudend bidden en smeken bij elke gelegenheid in de Geest”*, maar er staat: *“door te bidden in de Geest”*.

Als ik bid in de Geest, dan is dat het middel, waardoor ik die wapenrusting aankrijg. In Judas vers 20 staat het goed: *“Maar gij, geliefden, bewaart uzelf in de liefde Gods, door uzelf op te bouwen in uw allerheiligst geloof en door te bidden in de heilige Geest”*.

Door te bidden in de Heilige Geest bouw ik mezelf op, bewaar ik mezelf en doe ik de wapenrusting Gods aan, want bidden is ontvangen! Bidden is aangedaan worden met kracht van Omhoog. (Hand. 1:8, 14 en Luc. 24:49).

Bidden is: Christus leven ontvangen; en Hij is de strijdbaar held. Niet ik, maar Hij. Door Hem krijg ik het schild des geloofs in mijn hand. Hij vervult mij met Zijn Geest. En dan kan ik het zwaard des Geestes (= Gods Woord) hanteren. Als wij bidders zijn, worden wij ook overwinnaars over de vijand.

Zie hoe de zon, als die de zeeën en meren beschijnt, door haar warmte veranderd het water en dan gebeurt er iets, wat eigenlijk in strijd is met de wet van de zwaartekracht, want het water stijgt naar omhoog. (door te verdampen).

Zo is het met de bidder. Wij worden naar beneden getrokken door de wereld, de zonde, en de machten der duisternis die ons trachten vast te houden. Maar als wij bidden, openen wij ons, ademen wij, openen wij ons voor de gloed van onze Heiland en dan worden wij als dat water, dat opstijgt naar de hemel.

Hebt u dat wel eens ervaren in uw gebed? Dat het leek, alsof u niet meer op deze wereld was, maar opgetrokken werd, zoals Paulus, die niet meer wist of hij nog in het lichaam was, maar zo in zinsverrukking was, dat hij was opgetrokken tot in de derde hemel.

2 Cor. 12:2-3. *“Ik weet van een mens in Christus, veertien jaar is het geleden - of het in het lichaam was, weet ik niet, of dat het buiten het lichaam was, weet ik niet, God weet het - dat die persoon weggevoerd werd tot in de derde hemel. En ik weet van die persoon - of het in het lichaam of buiten het lichaam was, weet ik niet, God weet het”*.

Zo overwinnen wij in alle moeite en in alle strijd.

Wij komen nu bij het zesde onderdeel uit deze serie van Het Gebed, en dat is:

“Bidden is: Zegen verspreiden”

Bidders worden niet alleen overwinnaars, maar ook zegendragers en zegenverspreiders. De bidder zal de wereld overwinnen door Jezus Christus.

Rom. 8:37. *“Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem, die ons heeft liefgehad”*.

1 Cor. 15:57. *“Maar Gode zij dank, die ons de overwinning geeft door onze Here Jezus Christus”*.

2 Cor. 2:14. *“Maar God zij gedankt, die ons te allen tijde in Christus doet zegevieren”*.

Een bidder geniet als het ware de zegen en de kracht van de hemel, juist zoals de wolk van de zee en de meren opstijgt (het gebed) en dan als zegen brengende regen weer op de aarde valt. Zo wordt het bidden zegen dragen en zegen verspreiden.

Wij zijn als een TV of radio zendstation, dat krachten in beweging zet, die elders hun uitwerking hebben. Datzelfde doet het gebed: op grote afstanden worden dingen veranderd. Bidders zijn hemelbestormers, brengen de hemel in beweging en tot op verre afstand worden mensen er door bekeerd en bewaard.

Hiervan zijn heel concrete voorbeelden bekend. Er was b.v. een kleine gebedsgroep van drie mensen, getrouwe Christenen, die, nagedane dagtaak, samen in gebed gingen, omdat zij dit als hun opdracht zagen. Zij baden, zoals de Heilige Geest het in hun hart gaf.

Op een avond, toen zij weer aan het bidden waren, deed de Heilige Geest één van hen bidden in een vreemde tong en het werd een worsteling voor iets, wat ze zelf niet verstond. De andere twee werden door de Geest gedrongen, daarmee in te stemmen.

Dit duurde een uur lang, zonder dat zij met hun verstand konden begrijpen, waarom zij baden en worstelden, maar het was Gods Geest, Die hen drong. Daarna ging hun worsteling over in een heerlijke lofprijzing en aanbidding, en zij wisten, dat er een overwinning behaald was.

Een paar weken later kwam een man hen opzoeken, die zij in jaren niet gezien hadden, maar die vroeger met hen meeinging naar hun Gemeente en toen nog echt gelovig was. Hij was naar een andere stad verhuisd en in jaren hadden zij niets van hem gehoord. Nu bleek, dat deze man was afgeweken en door omgang met verkeerde mensen was hij van kwaad tot erger gekomen.

Daardoor was hij in zo'n ontzettende toestand geraakt, dat hij zelfmoord wilde plegen. Terwijl hij zich in zijn slaapkamer van het leven wilde beroven, was er steeds iets, wat hem weerhield, hij wist niet wat.

De duivel zette hem tot zelfmoord aan, maar aan de andere kant werd hij er van afgehouden; het werd een strijd. Tenslotte werd hij verbroken en wenend kwam hij als een zondaar tot God terug en was bevrijd van de macht van satan.

Het was hetzelfde uur, waarop de zusters worstelden in het gebed en het was ook hetzelfde uur, waarop hun worsteling overging in lofprijzing.

Een ander voorbeeld: Een evangelist, die voor iedere samenkomst bad, moest plotseling in een vreemde tong bidden, waarbij telkens de naam van een stad in India voorkwam. Hij begreep er niets van maar vroeg de Heer wat hiervan de bedoeling was.

Later bleek, dat er meer mensen voor die stad hadden moeten bidden en bij navraag hoorde hij, dat in die tijd door een zendeling in die stad een campagne werd gehouden. Gods Geest heeft deze bidders er voor gebruikt en door hun gebeden werden veel machten uitgedreven en vonden er wonderen plaats: Hindoes kwamen tot Christus en zieken werden genezen.

In Rom. 8:26 staat het duidelijk: *"En evenzo komt de Geest onze zwakheid te hulp; want wij weten niet wat wij bidden zullen naar behoren, maar de Geest zelf pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen. En Hij, die de harten doorzoekt, weet de bedoeling des Geestes, dat Hij namelijk naar de wil van God voor heiligen pleit"*.

Wij komen nu bij het zevende onderdeel uit deze serie van Het Gebed, en dat is:

"Door te bidden leren wij de geesten onderscheiden"

Door het bidden leren wij ook de geesten onderscheiden, want in Zijn licht zien wij het Licht. Als wij bidden worden wij vol van het licht van de Geest en dan voelen wij ook direct, of er een verkeerde geest is. Het onderscheiden van de geesten is natuurlijk een gave Gods, maar deze gave functioneert altijd waar bidders in de Heilige Geest zijn.

Een bidder gaat door God Geest aanvoelen wat niet uit God is. In de natuur zien wij, hoe boomwortels aan de uiteinden zo gevoelig zijn, dat zij op een afstand aanvoelen waar voeding te vinden is en waar de grond onvruchtbaar is. En dan wenden ze zich naar die kant waar water en vruchtbare grond is.

Als wij bidders zijn, worden wij geleid door de Heilige Geest en dan voelen wij aan, waar het goed is en waar wij moeten zijn. God had Simeon gezegd, dat hij niet zou sterven voordat hij Jezus gezien zou hebben, maar God had hem niet de tijd, en ook niet de plaats gezegd.

Maar toen het kindeke Jezus door Jozef en Maria in de tempel werd gedragen, kwam Simeon op hetzelfde moment ook de tempel binnen. Zo zal het ook zijn met Gods kinderen: Wij weten het uur, noch de dag, dat Jezus zal wederkomen, maar wij weten, dat wij als Hij komt op het juiste uur gereed zullen zijn.

Als wij maar een bidden leven leiden. Daarom zegt Jezus in Luc. 21:36: *“Waakt te allen tijde, biddende, dat gij in staat moogt wezen te ontkomen aan alles wat geschieden zal, en gesteld te worden voor het aangezicht van de Zoon des mensen”*.

Wij komen nu bij het achtste en laatste onderdeel uit deze serie van Het Gebed, en dat is:
“Volharden in gebed”

In Lucas 18:1-8. *“Hij sprak een gelijkenis tot hen met het oog daarop, dat zij altijd moesten bidden en niet verslappen. En Hij zeide: Er was in een stad een rechter, die zich om God niet bekommerde en zich aan geen mens stoorde. En er was een weduwe in die stad, die telkens tot hem kwam en zeide: Verschaf mij recht tegenover mijn tegenpartij. En een tijdlang wilde hij niet, maar daarna sprak hij bij zichzelf: Al bekommer ik mij niet om God en al stoort ik mij aan geen mens, toch zal ik, omdat deze weduwe het mij moeilijk maakt, haar recht verschaffen; anders komt zij mij ten slotte nog in het gezicht slaan.*

*En de Here zeide: Hoort, wat de onrechtvaardige rechter zegt. Zal God dan zijn uitverko-
renen geen recht verschaffen, die dag en nacht tot Hem roepen, en laat Hij hen wachten? Ik zeg u, dat Hij hun spoedig recht zal verschaffen. Doch, als de Zoon des mensen komt, zal Hij dan het geloof vinden op aarde”?*

In deze gelijkenis staat, dat wij altijd moeten bidden en niet verslappen. Als wij in het gebed verslappen, of geen gebedsleven hebben, dan zullen wij ook niet dat volhardende geloof hebben als Jezus komt.

Dan ontbreekt het overwinningsleven bij ons en dus dat geloof, waardoor wij met Christus meer dan overwinnaar zijn. Helaas zien wij bij de gelovigen vandaag zo weinig overwinnings-leven, zo weinig geheiligd leven, zo weinig vrucht dragen.

En dan blijkt altijd, dat het gebedsleven verslapt is. En waar geen gebedsleven is, is men niet vervuld met de Heilige Geest! Hoe kan er dan overwinning zijn?

Wij gaan nu een begin maken aan hoofdstuk 2:

“Hoe moeten wij bidden”

Het eerste onderdeel uit dit hoofdstuk is:

“Bidden naar Zijn wil”

In 1 Joh. 5:14-15 lezen wij: *“En dit is de vrijmoedigheid, die wij tegenover Hem hebben, dat Hij, indien wij iets bidden naar Zijn wil, ons verhoort. En indien wij weten, dat Hij ons verhoort, wat wij ook bidden, weten wij, dat wij de beden verkregen hebben, die wij van Hem hebben gebeden”*.

De Here Jezus wist, dat Zijn gebed altijd verhoord werd. In Joh. 11:41 lezen wij: *“Zij namen dan de steen weg. En Jezus sloeg de ogen opwaarts en zeide: Vader, Ik dank U, dat Gij Mij verhoord hebt. Zelf wist Ik, dat Gij Mij altijd verhoort, maar ter wille van de schare, die rondom Mij staat, heb Ik gesproken, opdat zij geloven, dat Gij Mij gezonden hebt”*.

Waarom wist de Here Jezus, dat de Vader Hem altijd verhoorde? Wel, omdat Hij de wil van de Vader deed. Joh. 8:29 zegt: *“En die Mij gezonden heeft, is met Mij. Hij heeft Mij niet alleen gelaten, want Ik doe altijd wat Hem behaagt”*.

Dit is een zware voorwaarde voor ons, om te bidden naar Zijn wil, want wij zijn zwakke mensen en wij overtreden nog zo dikwijls Gods geboden. Wij zijn zo begrensd en wij weten nog zo slecht te onderscheiden, wat goed en kwaad is.

Maar de oplossing voor ons ligt in de tweede voorwaarde uit deze serie “Hoe moeten wij bidden?”

“Bidden in Zijn Naam”

De oplossing voor ons om te bidden naar Zijn wil ligt in deze voorwaarde: dat wij bidden in Zijn Naam. Joh 16:24 zegt: *“Tot nog toe hebt gij niet om iets gebeden in Mijn Naam; bidt en gij zult ontvangen, opdat uw blijdschap vervuld zij”*.

In de Naam van Jezus Christus verhoort de Vader altijd, omdat Jezus altijd de wil van de Vader doet en zo in deze wil van de Vader het ook Zelf voor ons volbracht heeft. Hij heeft Zich met ons vereenzelvigd door Zijn menswording en zo onze zonden, zwakheden en onvolmaaktheid gedragen aan het kruis in Zijn lichaam, om daar onze zondige onvolmaakte natuur in de dood te brengen.

Dit is het grote werk van God, dat Hij in Jezus Christus onze zondige natuur in Zijn lichaam heeft veroordeeld, opdat de rechtseis van Gods wet zou worden vervuld in ons, die niet naar het vlees wandelen, doch naar de Geest.

Rom. 8:3-4. *“Want wat de wet niet vermocht, omdat zij zwak was door het vlees – God heeft, door zijn eigen Zoon te zenden in een vlees, aan dat der zonde gelijk, en wel om de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees, opdat de eis der wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, doch naar de Geest”*.

Op de Paasmorgen stond niet alleen de Here Jezus op, maar ook de nieuwe mens, die God in Hem herschapen heeft. Hij, de Nieuwe Mens, is zo volmaakt, dat Hij aan Gods rechterhand mag zitten.

Rom. 8:34. *“wie zal veroordelen? Christus Jezus is de gestorvene, wat meer is, de opgewekte, die ter rechterhand Gods is, die ook voor ons pleit”*.

Hij is onze voorloper. Hebr. 6:20. *“waarheen Jezus voor ons als voorloper is binnengegaan naar de ordening van Melchisedek hogepriester geworden in eeuwigheid”*.

Daarom is in Zijn Naam verhooring. 1 Joh. 2:1 zegt: *“Mijn kinderkens, dit schrijf ik, opdat gij niet tot zonde komt. En als iemand gezondigd heeft, wij hebben een voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de Rechtvaardige”*. Jezus Zelf is onze voorspraak bij de Vader. Hij is daar onze Hogepriester, die Zelf voor ons bidt.

Nu worden onze gebeden door Hem gereinigd en geheiligd en omgezet naar de wil van de Vader. Ons gebed gaat via onze Voorspraak naar de Vader.

In Hebr. 12:29 lezen wij: *“God is een verterend vuur”*! Ik wil dit duidelijk maken met een eenvoudig voorbeeld. In huis hebben wij elektriciteit, waar wij gebruik van maken voor licht, warmte, radio, tv, stofzuiger, computer enz. enz. Door deze elektrische energie verschaffen wij ons comfort. Maar die elektrische energie ontvangen wij van de krachtcentrale, de bron.

Zouden wij echter direct op dat net van de krachtcentrale aangesloten zijn, dan zou er brand uitbreken en alles zou kapot springen door de hoge spanning. Daarom is er tussen de krachtcentrale en ons huis een transformator, die er voor zorgt, dat ons huis slechts elektriciteit ontvangt van een spanning, die onze apparaten nodig hebben en verdragen kunnen.

God, de Vader is die *“Grote Krachtcentrale”*. Als wij daar direct op aangesloten zouden worden, dan zou het als een verterend vuur werken, dat wij niet zouden kunnen verdragen. Nu is Jezus Christus als het ware *“de Transformator”*, die zorgt, dat de Goddelijke kracht zo wordt gereduceerd, dat wij net zo veel ontvangen aan licht en kracht van de Heilige Geest, als wij nodig hebben en kunnen verdragen.

Hij, Jezus, ontvangt alles van de Vader en Hij geeft het ons. Zo wordt onze menselijke zwakheid veranderd in Goddelijke kracht. Broeders en zusters, wij, die kinderen van God zijn, en toch een leven lijden van vallen en opstaan, versta toch deze boodschap: *“Jezus Christus is Overwinnaar”*!

Hij is onze voorspraak en nu hebben wij vrije toegang tot de Troon der genade (Hebr. 4:16. *“Laten wij daarom met vrijmoedigheid toegaan tot de troon der genade, opdat wij barmhartigheid ontvangen en genade vinden om hulp te verkrijgen te gelegener tijd”*), met al onze menselijke zwakheid, onze nederlagen, onze tekortkomingen.

Komt toch tot uw Heer! Blijf toch aangesloten op deze Krachtcentrale! Dan ontvangt u, wat u nodig hebt. Jezus zet onze zwakheid om in Goddelijke kracht. Nederlaag wordt tot overwinning door de aansluiting op Hem.

Maar het moet een gesloten verbinding zijn, evenals bij de elektrische lamp, die ook niet kan branden als er maar één draadje niet goed is aangesloten; dan gaat de stroom er niet door. De éne verbinding van Jezus naar ons toe, die is er wel. Door gebed komt ook de verbinding van ons naar Jezus toe tot stand (Joh 15:4-5. *“Evenals de rank geen vrucht kan dragen uit zichzelf, als zij niet aan de wijnstok blijft, zo ook gij niet, indien gij in Mij niet blijft. Ik ben de wijnstok, gij zijt de ranken. Wie in Mij blijft, gelijk Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt gij niets doen”*) en dan komt de volle stroom van zijn Heilige Geest door ons heen.

Luc. 22:31-32 zegt: *“Simon, Simon, zie de satan heeft verlangd ulieden te ziften als de tarwe, maar ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet zou bezwijken”*.

Jezus is onze voorbidder en door Hem worden al onze gebeden gereinigd en geheiligd. Zo heeft Jezus al voor ons gebeden in Joh. 17. Vers 9: *“Ik bid voor hen; niet voor de wereld bid Ik U, maar voor hen, die Gij Mij gegeven hebt”*. Vers 15: *“Ik bid niet, dat Gij hen uit de wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart voor de boze”*. Vers 20: *“En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen, die door hun woord in Mij geloven”*.

Jezus bidt zelfs voor Zijn vijanden, aan het kruis. Luc. 23:34. *“Vader, vergeef het hun want zij weten niet wat zij doen”*. Als Hij zó voor Zijn vijanden bidt, hoeveel te meer zal Hij voor Zijn kinderen bidden als Hogepriester. Daarom moeten wij bidden in Zijn Naam en dan zal Hij het doen.

In Joh. 14:12-14 staat: *“Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wie in Mij gelooft, de werken die Ik doe, zal hij ook doen, en grotere nog dan deze, want Ik ga tot de Vader; en wat gij ook vraagt in Mijn Naam, Ik zal het doen, opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt worde. Indien gij Mij iets vraagt in Mijn Naam, Ik zal het doen”*.

Broeders en zusters, dit is geen leven van nederlaag, maar van overwinning en van kracht. Wij zullen zó kunnen leven, gelijk Hij hier in de wereld leefde.

1 Joh. 2:3-6. *“En hieraan onderkennen wij, dat wij Hem kennen: indien wij zijn geboden bewaren. Wie zegt: Ik ken Hem, en zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en in die is de waarheid niet; maar wie zijn woord bewaart, in die is waarlijk de liefde Gods volmaakt. Hieraan onderkennen wij, dat wij in Hem zijn. Wie zegt, dat hij in Hem blijft, behoort ook zelf zó te wandelen, als Hij gewandeld heeft”*.

Ja, zelfs grotere dingen zullen wij doen. Maar hiervoor moet er een gebedsleven zijn.

Dan komt Zijn kracht in ons en dan doet hij het door ons. Ik kan van mijzelf geen leven leiden van overwinning of heerlijkheid, maar Hij komt woning in mij maken, als ik bid, en dan doet hij het door mij.

Hiervan wil ik u een voorbeeld geven: Een echtpaar met een bezeten zoon had broeder Braaksma eens geroepen om met hen te bidden, maar toen Braaksma er kwam was de jongen in zijn invalidewagentje verdwenen. Hij wilde niets van Braaksma weten. Toch zijn Braaksma en de ouders rustig in gebed gegaan, waarbij zij zich beriepen op Joh. 14:12-14 en heel eenvoudig vroegen: *“Heer, doet U het nu Zelf”*.

En toen de moeder nog in eenvoudige woorden aan het bidden was, ging de deur zachtjes open en schuw als een vogeltje kwam de jongen in zijn rolstoel binnen, ging in een grote boog om hen heen, alsof zij een groot gevaar voor hem waren en ging stil in een hoekje van de serre zitten.

Zij deden of hij er niet was en bleven in gebed en gesprek. En de jongen luisterde, kwam hoe langer hoe dichter erbij; hij kwam zelfs in de kring en mengde zich in het gesprek. Dit deed de Heer. En toen gebeurde daar het wonder, dat hij vroeg of zij ook voor hun dienstmeisje wilden bidden, dat nog niet bekeerd was.

Dit deden zij en toen de moeder daarop het meisje binnenriep, gaf zij zich aan de Heer. De jongen werd toen erg blij en vroeg nu aan hen om ook voor hem te bidden. De Heer doet het op Zijn tijd! Wij hebben een machtige Hogepriester, die Zelf voor ons bidt. (Joh.17, Hebr. 7:25).

In Joh. 14:13-14 lezen wij: *“Wat gij ook vraagt in Mijn Naam, Ik zal het doen, opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt worde. Indien gij Mij iets vraagt in Mijn Naam, Ik zal het doen”*. Tot tweemaal toe zegt de Heer dit. En dat betekent, dat het een vaststaand feit is.

Hij doet het en wij mogen werktuigen zijn, geen werkers, maar werktuigen! Kanalen, waardoor Zijn zegen stroomt. Bidt in Jezus Naam en geloof, dat hij het doen zal. Er zijn vaak moeders, die bidden voor hun onbekeerde kinderen en dan praten en preken ze tegen hen en het werkt niets uit.

Ze bidden en dan gaan ze het zelf doen. Geef het toch over aan de Heer! Met al dat gepreek lopen wij Hem maar al te vaak voor de voeten. Hij Zelf zal het doen. Ons praten geeft weinig. De kinderen moeten in ons zien, dat wij een geloofsleven hebben met blijdschap en overwinning. Dat is het grootste getuigenis, dat wij kunnen hebben.

Het derde onderdeel uit dit hoofdstuk is:

“Bidden in Zijn uur”

Als wij bidden in Zijn Naam, betekent dat ook, dat wij gaan bidden in Zijn uur. Daarvoor slaan wij op Handelingen 3:1. *“Petrus nu en Johannes gingen op naar de tempel tegen het uur des gebeds, dat is het negende”*.

Petrus nu en Johannes gingen op naar de tempel tegen het uur van het gebed, dat is het negende.

En als zij in dat uur opgaan, gebeurt er iets bijzonders: de kreupele man wordt genezen en een hele schare komt dan tot bekering; omdat zij op dat uur gingen bidden.

In Hand. 10:2-3 zien wij hetzelfde: *“En er was te Caesarea iemand, genaamd Cornelius, een hoofdman van de zogenaamde Italiaanse afdeling, een godvruchtig man, een vereerder van God, met zijn gehele huis, die veel aalmoezen aan het volk gaf en geregeld tot God bad. Hij zag in een gezicht, omstreeks het negende uur van de dag, duidelijk een engel Gods bij zich binnenkomen en tot hem zeggen: “Cornelius”!*

In vers 30 herhaalt hij: *“Juist vóór vier dagen, van dit ogenblik af gerekend, was ik op het negende uur thuis in gebed; en zie, een man stond voor mij”*.

Wat is dat voor een uur? De Schrift verklaart zichzelf: In Marcus 15:33-34 lezen wij: *“En toen het zesde uur aangebroken was, kwam er duisternis over het gehele land tot het negende uur. En op het negende uur riep Jezus met luider stem: Eloi, Eloi, lama sabachthani. Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten”*.

Op het negende uur werd het volbracht! Nu gaat het er niet om, dat wij elke dag op het negende uur zouden moeten bidden. Dat is de zin, de bedoeling hiervan niet. Het gaat om dat éne negende uur, waarop Jezus stierf op Golgotha's kruis.

Als wij bidden in dát uur, dan wil dat zeggen, dat wij bidden op grond van dat volbrachte werk van Jezus. Toen Hij van God verlaten was, heeft Hij ons volkomen tot God gebracht. Hij heeft het volbracht. Hij is eens van God verlaten geworden, opdat wij nimmermeer van God verlaten zouden zijn!

Hij werd voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij weer rechtvaardig voor God zouden zijn. In Zijn volbrachte offerrande verhoort God altijd.

Ons gebed wordt niet verhoord op grond van iets uit onszelf, noch om onze godsdienstigheid, maar alleen op grond van *dat* volbrachte werk, hoort en verhoort God altijd.

Het vierde onderdeel uit dit hoofdstuk is:

“Bidden in geloof”

Hieruit volgt direct de volgende voorwaarde: Wij moeten ook bidden in geloof, geloof in Hem, die de Vader ons gegeven heeft. Dit is God welgevallig.

Als Jacob bij zijn vader (Isaäk) komt om de zegen van het eerstgeboorterecht te ontvangen, dan krijgt hij die niet zomaar, want Isaäk geeft die zegen alleen aan de eerstgeborene, en dat is Jacob niet.

Toch krijgt hij die zegen. Waarom? Omdat hij in de kleren van de eerst-geborene en in de geur van de eerstgeborene komt met dat geslachte wildgebraad. Hij gaat in de naam van die eerstgeborene. Nu ruikt Isaäk die geur, hoewel hij de stem van Jacob niet aangenaam vindt.

Zo is het bij ons eveneens: Onze stem is vaak niet aangenaam voor God, maar als wij maar komen in die Eerstgeborene, in die offerrande, zodat God als het ware die Eerstgeborene ruikt .....

Ef. 5:2. *“en wandelt in de liefde, zoals ook Christus u heeft liefgehad en Zich voor ons heeft overgegeven als offergave en slachtoffer, Gode tot een welriekende reuk”.*

En 2 Cor. 2:15. *“want wij zijn voor God een geur van Christus”.*

..... als wij maar komen in die Eerstgeborene, in die offerrande, zodat God als het ware die Eerstgeborene ruikt, dan geeft Hij, evenals Isaäk, de volle zegen, maar alleen, als wij in Jezus Christus zijn.

Ef. 1:3. *“Gezegend zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons met alle geestelijke zegen in de hemelse gewesten gezegend heeft in Christus”.*

Jac. 1:6-8 zegt: *“Maar hij moet bidden in geloof, in geen enkel opzicht twijfelen, want wie twijfelt, lijkt op een golf der zee, die door de wind aangedreven en opgejaagd wordt. Want zulk een mens moet niet menen, dat hij iets van de Heer zal ontvangen, innerlijk verdeeld als hij is, ongestandig op al zijn wegen”.*

Uit onszelf kunnen wij dat geloof niet opbrengen. Daarom moeten wij ons openstellen voor Hem en bidden in Zijn Naam, dan doet Hij het en dan geeft Hij ons het geloof.

Ikzelf ben dikwijls begonnen te bidden voor iets, waarvoor ik op dat moment nog niet het geloof had, maar, al biddende, opende ik mij voor de Heer en zo kwam Gods Geest mij te hulp en kreeg ik het volle geloof ervoor en ook de zekerheid van de verhooring. Het is alles door Hem!

Jac. 5:15 zegt: *“En het gelovige gebed zal de lijder gezond maken, en de Heer zal hem oprichten”.*

En in Hebr. 11:6 lezen wij: *“Maar zonder geloof is het onmogelijk Hem welgevallig te zijn. Want wie tot God komt, moet geloven, dat hij bestaat en een beloner is, voor wie Hem ernstig zoeken”.*

In Marc. 11:24 zegt Jezus: *“Daarom zeg ik u, al wat gij bidt en begeert, gelooft dat gij het hebt ontvangen, en het zal geschieden”.*

Al ziet u nog niets en al ervaart u nog niets, u hebt gebeden in Zijn Naam en dan doet Hij het, en nu kunnen wij er voor danken.

Wij zien ook hier, dat wij de hulp van de Heilige Geest nodig hebben. Wij moeten het geloof van kinderen hebben, kinderen van de hemelse Vader. Hij immers is de Gever van de goede gaven.

Matt. 7:11 en Luc. 11:13. *“Indien dan gij, hoewel gij slecht zijt, goede gaven weet te geven aan uw kinderen, hoeveel te meer zal uw Vader uit de hemel de Heilige Geest geven aan hen, die Hem daarom bidden”.*

En dan komen wij vanzelf bij het vijfde onderdeel uit dit hoofdstuk is:

“Bidden in geloof leidt tot danken”

Bidden in geloof betekent ook, dat wij gaan danken. In Fil. 4:6 lezen wij: *“Weest in geen ding bezorgd, maar laten bij alles uw wensen door gebed en smeking met dankzegging bekend worden bij God”.*

Bidden met dankzegging, dat vergeten de meesten. Als wij de Brieven van het Nieuwe testament nagaan hoe de Apostelen gebeden hebben, dan merken wij, dat zij met dankzegging begonnen.

Paulus zegt b.v.: *“Ik houd niet op voor u te danken, zovele malen ik u gedenk in het gebed”.* Hij dankte altijd als hij bad.

Ef 1:16. *“niet op te danken, u gedenkende bij mijn gebeden”.*

Fil. 1:3. *“Ik dank mijn God, zo dikwijls ik uwer gedenk”.*

En Col. 4:2. *“Volhardt in het gebed, weest daarbij waakzaam en dankt”.*

Een voorbeeld hiervan, wederom uit de natuur. Als een vogeltje, dat de lucht in wil, moet zijn beide vleugeltjes uitspreiden. Als één van de vleugeltjes gewond is, dan fladdert hij in een kringetje in het rond en komt niet omhoog.

Zo gaat het ook met een bidder, die geen dankzegging heeft; die is vleugellam en komt niet omhoog. Hij blijft maar bidden en smeken en draait voortdurend om zichzelf heen en komt niet omhoog, want de vleugel van de dankzegging gebruikt hij niet. Het gevolg is, dat hij geen overwinning heeft.

Er zijn vele mensen, die in hun gebeden steeds maar rond blijven draaien om hun eigen moeilijkheden. Zij zijn als Simson, die, toe hij blind geworden was, in de molen moest lopen. Zulke bidders zijn geestelijk blind: de dankzegging en de lofprijzing ontbreekt bij het gebed. Zij komen niet los uit hun nood, hun zonden, hun moeite en strijd.

Daarom zullen wij twee vleugels gebruiken: Bidden en smeken en dankzegging. Dan overwint u de zwaartekracht – de kracht, die u naar beneden trekt – en dan komt u in de heerlijke sfeer van God; dan wordt u als een leeuwerik, die al jubelende omhoog schiet, want het Woord zegt in Fil. 4:6-7.

“Weest in geen ding bezorgd, maar laten bij alles uw wensen door gebed en smeking met dankzegging bekend worden bij God. En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten behoeden in Christus Jezus”.

In Psalm 50:23 lezen wij: *“Wie lof offert, eert Mij, en baant de weg, dat Ik hem Gods heil doe zien”.* Wilt u de volle zegen van God ervaren, dan moet u Hem lof offeren!

Als wij de Vader en de Zoon gaan eren en Zijn volbrachte offer, als wij Hem gaan eren in Zijn liefde voor ons, als wij Hem eren in Zijn uur, dan banen wij daardoor de weg, waarop wij het heil zien, dat God voor ons heeft bereid en dan moet alles wat van satan en zijn trawanten is, de vlucht nemen.

Lees maar eens Hand. 16:25. *“Maar omstreeks middernacht baden Paulus en Silas en zongen Gods lof (en dat, terwijl zij na geseling, vol wonden in de vunzige kerker gevangen zaten), en de gevangenen luisterden naar hen”.*

De duivel ging op de vlucht en de machten der duisternis sidderden, terwijl de krachten van hemel en aarde bewogen werden, want plotseling kwam er een zware aardbeving.

Zij baanden de weg, dat de Heer hun Gods heil deed zien, want de gevangenen luisterden en de gevangenenbewaarder kwam tot bekering met geheel zijn huis en de twee gevangenen werden vrijgelaten, hun wonden werden verzorgd en onder eergeleide werden zij de stad uitgebracht.

Zij hadden geen klaaglied, maar een lofprijzing! Dit kunnen wij niet uit onszelf, want wij zijn mensen, die in zo'n toestand van nature zuchten en klagen. Maar dit is nu geloof en dat is bidden in Zijn Naam, wat de Apostelen deden.

Wij zien veel te veel op onszelf en op onze moeilijkheden en daardoor zijn wij vleugellam geworden. Wij moeten zien op Hem, die het alles voor ons heeft volbracht en dan hebben wij ook een lofprijzing!

Het zesde onderdeel uit dit hoofdstuk is:

Bidden is gemeenschap

In Matt. 18:19-20 vinden wij: *“Wederom, voorwaar Ik zeg u, dat, als twee van u op de aarde iets eenparig zullen begeren, het hun zal ten deel vallen van Mijn Vader, die in de hemelen is. Want waar twee of drie vergaderd zijn in Mijn Naam, daar ben Ik in hun midden”*.

Als wij bidden in Zijn Naam, wil dat ook zeggen, dat wij één willen zijn met onze broeders en zusters in Christus. Er is niets wat de verhooring van het gebed zó verhindert en zó belemmert, als de verdeeldheid en de verscheurdheid van Gods kinderen.

Bidden in Zijn Naam betekent: Eén zijn met Jezus. Maar nooit kan ik één zijn met Jezus, als ik iets heb tegen mijn broeder of zuster, want Jezus gaf Zijn leven ook voor die broeder of zuster en ook zij zijn deel van hem.

Als wij gelovigen in Christus zijn, dan zijn wij leden geworden van Zijn Lichaam, waarvan Hij het Hoofd is. De kracht van het gebed ligt juist in deze éénheid. Bij die Éne zijn, betekent ook: bijeen zijn met elkaar.

Hand. 1:14 zegt: *“Deze allen bleven eendrachtig volharden in het gebed”*. En dan komt daar de volle uitstorting van de Heilige Geest.

Bidden in Zijn Naam betekent: Eén zijn met Jezus. Maar nooit kan ik één zijn met Jezus, als ik iets heb tegen mijn broeder of zuster, want Jezus gaf Zijn leven ook voor die broeder of zuster en ook zij zijn deel van Hem.

Als wij gelovigen in Christus zijn, dan zijn wij leden geworden van Zijn Lichaam, waarvan Hij het Hoofd is. De kracht van het gebed ligt juist in deze éénheid. Bij die Éne zijn, betekent ook: bijéén zijn met elkaar.

Hand. 1:14 zegt: *“Deze allen bleven ééndrachtig volharden in het gebed”*.

En dan komt daar de volle uitstorting van de Heilige Geest. Laten wij zien in Hand. 4:23-24. *“En toen zij (Petrus en Johannes) vrijgelaten waren, gingen zij naar de hunnen”,* (zij hadden om de Naam des Heren smaad geleden, waren gevangen gezet en weer vrijgelaten) *“en deelden hun mede al wat de overpriesters en oudsten tot hen gezegd hadden. En toen dezen het hoorden, verhieven zij éénparig hun stem tot God”*.

Wat Petrus en Johannes meegemaakt hadden, daar leden de andere ook onder: *“als één lid lijdt, lijden allen mee; als één heerlijkheid heeft, hebben allen heerlijkheid”*. (1 Kor. 12:26).

En dan komt in vers 31 van Hand. 4 ook de verhooring: *“En terwijl zij baden, werd de plaats, waar zij vergaderd waren, bewogen; en zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en spraken het Woord van God met vrijmoedigheid. En de menigte van hen, die tot het geloof gekomen waren, was één van hart en ziel”*.

In Hand. 12:5 lezen wij: *“Petrus dan werd in de gevangenis in bewaring gehouden, maar door de Gemeente werd voortdurend tot God voor hem gebeden”*. En dan komt de uitkomst; in vers 12 lezen wij: *“En na een ogenblik van overleg, ging hij (Petrus) naar het huis van Maria, de moeder van Johannes, bijgenaamd Marcus, waar velen vergaderd waren in gebed”*.

In Jac. 4:1-3 zien wij de verdeeldheid: *“Waaruit komt bij u strijden en vechten voort? Is het niet hieruit: uit uw hartstochten, die in uw leden zich ten strijde toerusten? Gij begeert, doch gij hebt niet; gij zijt moorddadig en naijverig en gij kunt er niets mede verkrijgen; gij vecht en gij strijdt. Gij hebt niets, omdat gij niet bidt. Of gij bidt wel, maar gij ontvangt niet, doordat gij verkeerd bidt”*.

Als wij in verdeeldheid bidden, gaat ons gebed tegen het gebed van Jezus in, want het gebed van Jezus in Joh. 17:21 en 22 gaat juist hierover: *“Vader, dat zij allen één zijn, gelijk Wij één zijn”*.

In Joh. 15:7 zegt Jezus: *“Indien gij in Mij blijft en Mijn Woorden in u blijven, vraagt wat gij maar wilt, en het zal u geworden”*. In Hem betekent: De éénheid bewaren. Vers 16 en 17 zeggen: *“Niet gij hebt Mij, maar Ik heb u uitgekozen en u aangewezen, opdat gij zoudt heengaan en vrucht dragen en uw vrucht zou blijven, opdat de Vader u alles geve, wat gij Hem bidt in Mijn Naam. Dit gebied Ik u, dat gij elkander liefhebt”*.

Dan zullen wij niet alléén bidden voor onze eigen kerk en kring en samenkomst, maar dan gaan wij bidden voor heel de Gemeente in al zijn dominaties. Wij bidden niet meer: “Heer zegen onze kerk”, maar: “Heer zegen Uw Gemeente”.

Weet u, dat wij niet alleen een “voorspraak” bij de Vader hebben, maar ook een “aanklager”. Deze laatste vinden wij in Openbaring 12:10.

“En ik hoorde een luide stem, in de hemel zeggen: Nu is verschenen het heil en de kracht en het koningschap van onze God en de macht van Zijn Gezalfde; want de aanklager van onze broeders, die hen dag en nacht aanklaagde voor onze God is nedergeworpen”.

Dat gebeurt pas, als de Gemeente weggenomen is bij Jezus wederkomst voor Zijn Gemeente en satan daarna uit de hemelse gewesten geworpen wordt. Vandaag is hij nog de aanklager, die ons dag en nacht aanklaagt, zonder rust.

Hoe kan nu mijn gebed verhoord worden, als er nog niet beleden zonden zijn? Dan is de aanklager er heus bij! Maar Goddank, dat wij ook een Voorspraak hebben.

1 Joh. 2:1. *“Mijn kinderkens, dit schrijf ik u, opdat gij niet tot zonde komt. En als iemand gezondigd heeft, wij hebben een voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de rechtvaardige”*.

En 1 Joh. 3:21-22. *“Geliefden, als ons hart ons niet veroordeelt, hebben wij vrijmoedigheid tegenover God, en ontvangen wij van Hem al wat wij bidden, daar wij zijn geboden bewaren en doen wat welgevallig is voor zijn aangezicht”*.

Maar als wij in gebed tot de Heer gaan, dan zullen wij ons eerst verzoenen met onze naaste (Matt. 5:23-24. *“Wanneer gij dan uw gave brengt naar het altaar en u daar herinnert, dat uw broeder iets tegen u heeft, laat uw gave daar, vóór het altaar, en ga eerst heen, verzoen u met uw broeder en kom en offer daarna uw gave”*.) en vergeven als iemand iets tegen ons heeft.

Matt. 6:12 en 14 zeggen: *“En vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren”*. Vers 14: *“Want indien gij de mensen hun overtredingen vergeeft, zal uw hemelse Vader ook u vergeven; maar indien gij de mensen niet vergeeft, zal ook uw Vader uw overtredingen niet vergeven”*.

Hoe kan u met haat in uw hart tot de Heer gaan? Haat is het ergste vergif. Het is de duivel in ons hart! Dan kunnen wij niet bidden.

Zo verging het ook een vrouw, die ziek was. Ze vertelde, dat ze gelukkig getrouwd was geweest, maar dat een vriendin haar man had weggenomen, zodat ze had moeten scheiden. En nu was die man niet gelukkig met deze vrouw.

Daar leed zij onder en haar kinderen ook. Ze had medelijden met haar vroegere man, maar die "vriendin" haatte ze. En zo was er voor haar geen genezing, omdat ze haat in haar hart had. Men zei haar, dat ze zichzelf niet bevrijden kon van deze haat, maar dat zij Jezus in haar hart moest laten wonen met Zijn Liefde en genade en vergevingsgezindheid, want dan moest de haat wijken.

Toen zij op de knieën ging, vroeg zij, of de Heer met Zijn Liefde en Licht in haar hart wilde komen. En toen werd ze verbroken. Zij bad niet voor haar ex man, noch voor haar kinderen, noch voor zichzelf, maar ze bad heel vurig voor haar vriendin.

De liefde van Christus was in haar hart gekomen en had al de haat eruit gedreven en daardoor drong het tot haar door, dat die vriendin de ongelukkigste was van allemaal. Het was een oprecht bidden door de Geest van Christus, want ze begreep, dat, als die vrouw in haar zonde stierf, ze verloren zou zijn. En dat is erger dan een kapot huwelijk! Zo bad ze en toen werd ze ook genezen van haar ziekte.

In Matt. 18:23-35 lezen wij de gelijkenis van die slaaf die zijn heer zoveel schuldig was, maar wie de schuld werd kwijtgescholden. Maar toen een medeslaaf een kleine schuld bij hem had, vroeg hij genadeloos om terugbetaling.

Hierom werd zijn meester toornig en gaf hem in handen van de folteraars, tot hij hem al het verschuldigde zou hebben betaald. Alzo zal ook de hemelse Vader u doen, indien gij niet uw broeder of zuster van harte vergeeft. De folteraar, dat is de macht van satan.

Het zevende onderdeel uit dit hoofdstuk is:

"Bidden met volharding"

Nog een voorwaarde is te vinden in Luc. 18:1, waar wij lezen, dat zij altijd moesten bidden en niet verslappen. *"Hij sprak een gelijkenis tot hen met het oog daarop, dat zij altijd moesten bidden en niet verslappen"*.

En in vers 7 en 8 lezen wij dan, dat, als de onrechtvaardige rechter zelf recht doet, als men hem niet met rust laat, zal God dan zijn uitverkorenen geen recht verschaffen, die dag en nacht tot Hem roepen en laat Hij hen wachten? *"Zal God dan zijn uitverkorenen geen recht verschaffen, die dag en nacht tot Hem roepen, en laat Hij hen wachten? Ik zeg u, dat Hij hun spoedig recht zal verschaffen"*.

Ik zeg u, dat Hij hun spoedig recht zal verschaffen. Rom. 12:12 zegt: *"Weest blijde in de hoop, geduldig in de verdrukking, volhardend in het gebed"*.

Col. 4:2 zegt het nog eens: *"Volhardt in het gebed, weest daarbij waakzaam en dankt en bidt tevens voor ons"*.

In Hand. 1:14 lezen wij: *"Deze allen bleven eendrachtig volharden in het gebed"*.

Dit is nodig, omdat wij te strijden hebben tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten. (Ef. 6:12). In een andere vertaling lezen wij: *"tegen de geestelijke boosheden in de lucht"*.

Lees ook maar eens in Daniël 10, waar hij, Daniël, 21 dagen vast en bidt en als de engel Gabriël dan komt, zegt hij, dat de woorden van Daniël vanaf de eerste dag zijn gehoord, maar de luchtvorst van Perzië stond 21 dagen tegenover hem, en deze luchtvorst, een duivelse demon, had de overhand totdat Michaël, de grote aartsengel, te hulp kwam.

Er vond toen een hele strijd plaats, een oorlog in de hemels gewesten, tussen de boosheden in de lucht, satan en zijn duistere machten en de engelen van God, om de verhooring te geven aan het gebed van Daniël, dat naar Gods wil was.

Na 21 dagen werd de overwinning behaald en de duivel moest wijken. Dus na driemaal zeven dagen. Satans macht is groot, heel groot, maar toch gaat zij niet verder dan driemaal zes, terwijl God driemaal zeven is. Toen Daniël driemaal zeven dagen gebeden had was de overwinning daar.

Daarom is volharding nodig. God weet al, voor wij om iets bidden, wat wij zullen vragen, en dan heeft Hij het al verhoord. Matt. 6:8. *“Wordt hun dan niet gelijk, want [God] uw Vader weet, wat gij van node hebt, eer gij Hem bidt”*.

God is niet doof. Maar door ons gebed ontstaat er een strijd in de hemelse gewesten. Satan heeft een zeer grote hekel aan bidders, want wij zijn hemelbestormers!

Het laatste en achtste onderdeel uit dit hoofdstuk is:

“Bidden in de Geest”

Wij zullen ook bidden in de Geest. Ef. 6:18 zegt: *“En bidt daarbij met aanhoudend bidden en smeken bij elke gelegenheid in de Geest”*.

In Judas vers 20 vinden wij: *“Maar gij, geliefden, bewaart uzelf in de liefde Gods, door u zelf op te bouwen in uw allerheiligst geloof en door te bidden in de Heilige Geest”*.

Rom. 8:26 zegt: *“En evenzo komt de Geest onze zwakheid te hulp, want wij weten niet wat wij bidden zullen naar behoren, maar de Geest Zelf pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen. En Hij, die de harten doorzoekt, weet de bedoeling des Geestes, dat Hij namelijk naar de wil van God voor heiligen pleit”*.

Laten wij ook leren bidden in de Geest en ons daarnaar uitstrekken! Dan geeft de Heilige Geest ons ook de gave om zo te kunnen bidden. Er staat geschreven, dat God over ons wil uitstorten de Geest der gebeden.

Zach. 12:10. *“Ik zal over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem uitgieten de Geest der genade en der gebeden”*.

In 1 Cor. 14 lezen wij iets van deze wonderbare gebedsgave, en er staat dat wij er naar mogen streven. U mag bidden: Heer, ik weet niet naar behoren te bidden, maar, Geest van God, kom mij te hulp. Leer mij bidden en bid door mij”!

1 Cor. 14:1 zegt: *“Jaagt de liefde na en streef naar de gaven des Geestes”*. En vers 2 zegt: *“Want wie in een tong spreekt, spreekt niet tot mensen maar tot God”*.

De gave van talen en tongen is een gebedsgave. *“Want wie in een tong spreekt, spreekt tot God en niemand verstaat het; door de Geest spreekt hij geheimenissen”*.

Wat een heerlijke hulp is het, als wij deze gave ontvangen. Als wij met ons verstand bidden, zijn wij zo gauw uitgebeden en soms voelen wij ons dan nog bedrukt, maar hoe wonderbaar, als dan de Geest te hulp komt in tong en taal. Dan worden wij als het ware in eens opgetild, boven alles uit.

Ons verstand kan vaak een belemmering zijn, want mijn ziel is soms dorstig naar God. (Psalm 42). En toch kan ik het verstandelijk niet onder woorden brengen. Dan is het verstand een rem en veel te begrensd om wat mijn ziel ervaart, te kunnen uitdrukken. Wij mogen naar deze gave streven.

In 1 Cor. 14:13-15 lezen wij: *“Derhalve moet hij, die in een tong spreekt, bidden, dat hij het moge uitleggen. Want indien ik bid in een tong, bidt mijn geest wel, maar mijn verstand blijft onvruchtbaar. Hoe*

staat het dan? Ik zal bidden met mijn geest, maar ook bidden met mijn verstand; ik zal lofzingen met mijn geest, maar ook lofzingen met mijn verstand”.

O, hoe wonderbaar, dat wij in een taal, die de Geest ons geeft, onbelemmerd tot God kunnen gaan, terwijl wij in een verstandelijk gebed soms gebrek aan woorden hebben. Zo kunnen wij ook lofprijzen en zingen en dat is een veel grotere lofprijzing, dan wij ooit met ons verstand kunnen brengen.

Zo heb ik eens een samenkomst meegemaakt, waar één een gezang in de Geest begon, waarop allen tegelijk invielen, zodat alles één lofprijzing van God werd; het was een wonderbaar lied en koor, dat niemand ooit tevoren had gehoord of gezongen of geleerd.

Niemand kende het, maar het werd door de Heilige Geest in alle harten gecomponeerd en gedirigeerd. Het was één wonderbaar koor, het was alsof de wind door een orgel heenging, het zwol aan en ging over in één aanbidding; het was veelstemmig en het was tot één harmonie. Niemand had het geleerd, of kon het daarna opnieuw zingen.

Het was de hemel zelf en één aanbidding van God en het Lam. Alle gezichten straalden en ieder was vol van de Heilige Geest. Dát is wat de Heer ons geven wil. De Heer is dezelfde nú, en wij mogen ernaar streven, dat de Geest ons zó te hulp komt.

Tot slot komen we bij het derde hoofdstuk van deze serie Het Gebed en wel met:

De plaats van het gebed,
in het leven van Jezus
in het leven van de gelovige
en in het leven van de Gemeente.

Wij lezen in Marc. 1:35-38. *“En vroeg, nog diep in de nacht, stond Hij (Jezus) op en ging naar buiten en Hij ging heen naar een eenzame plaats en bad aldaar. Maar Simon en die met hem waren, gingen Hem achterna, en zij vonden Hem en zeiden tot Hem: Allen zoeken U. En Hij zeide tot hen: Laten wij elders heengaan, naar de naburige plaatsen, opdat Ik ook daar predike; want daartoe ben Ik uitgegaan”.*

Wij vinden hier, hoe de Here Jezus heel vroeg, diep in de nacht, naar een eenzame plaats ging, om te bidden. Als wij dit nader bekijken, zien wij, dat Hij de vorige dag een drukke en vermoeiende dag gehad had, toch staat Hij vroeg op om te bidden.

Hier wordt duidelijk, dat Hij het gebed als de grootste noodzaak beschouwde. In Marc. 1:21 staat: *“En zij kwamen te Kapernaüm en terstond op de sabbat ging Hij naar de synagoge en leerde”.*

In vers 23 is daar een mens met een onreine geest en Jezus bestrafte de demon, waarop de omstanders zich verbaasde en zeiden (vs 27b): *“Wat is dit? Een nieuwe leer met gezag”.*

Het was dus heel vermoeiend voor Jezus geweest, want zulks “leren” vraagt heel wat kracht van Hem, alsof Hij als het ware ergens doorheen moest breken. Dit is niet zo eenvoudig. En als er dan ook nog duivelen worden uitgeworpen, is dit nog zwaarder.

Daarom is ook zielszorg in een krankzinnigengesticht, waar duivelse machten geconcentreerd zijn, zo zwaar; daar moet men veel kracht voor ontvangen.

In vers 29 lezen wij: *“En terstond, uit de synagoge, gingen zij in het huis van Simon en Andreas met Jacobus en Johannes. En de schoonmoeder van Simon lag met koorts te bed en terstond spraken zij met Hem over haar”.* Ook zij werd door Hem genezen.

In vers 32-33 gaat het verder: *“Toen het nu avond werd en de zon onderging, brachten zij tot Hem allen, die ernstig ongesteld waren en de bezetenen. En de gehele stad was te hoop gelopen bij de deur. En Hij genas velen, die ernstig ongesteld waren door allerlei ziekten en vele boze geesten dreef Hij uit en Hij liet de geesten niet toe te spreken, omdat zij Hem kenden”.*

De Here Jezus, die na zo'n dag rust nodig had, nam die rust, maar op een andere manier dan wij dat gewend zijn: Hij vernieuwde Zijn krachten door in gebed te gaan, door opnieuw kracht van Omhoog te ontvangen. Dit is het ware bidden: je openstellen om verbonden te zijn met de ware Krachtbron.

Toen de andere Hem zochten, liet Hij ze los, omdat Hij het gebed zo nodig had, hoewel Hij de Zoon van God was! Velen zochten Hem, maar het gebed ging vóór, want ook anderen moest Hij het evangelie brengen en dat kon Hij niet zonder gebed.

Zo zien wij, hoe de Heer het gebedsleven als een eerste noodzaak beschouwt. Jezus bad altijd. In Matt. 14 zien wij, dat Hij begon met gebed en tijdens het werk ook bad en er ook mee eindigde; het was één Geestelijke ademhaling.

Matt. 14:13 zegt: *“Toen Jezus dit hoorde, trok Hij Zich vandaar in een schip terug naar een eenzame plaats, alleen. En toen de schare dit hoorden, volgden zij Hem te voet uit de steden. En toen Hij uit het schip ging, zag Hij een grote schare, en Hij werd met ontferming over hen bewogen en genas hun zieken”.*

's-Avonds had daarop de wonderbare spijziging plaats. Vers 19-20 zegt: *“En Hij beval de scharen, dat zij in het gras zouden gaan zitten, nam de vijf broden en de twee vissen, en Hij zag op naar de hemel, sprak de zegen uit, brak de broden en gaf ze aan Zijn discipelen en de discipelen gaven ze aan de scharen. En zij aten allen en werden verzadigd”.*

In vers 23 lezen wij dan: *“En toen Hij de scharen weggezonden had, ging Hij de berg op om in de eenzaamheid te bidden”.* Hier kreeg Hij weer nieuwe kracht voor de volgende dag. Jezus heeft ons hierin een voorbeeld gegeven.

In 1 Joh. 2:6 lezen wij: *Wie zegt, dat hij in Hem blijft, behoort ook zelf zó te wandelen, als Hij gewandeld heeft”.*

Weet u wat het geheim van Jezus wandel was, waardoor Hij zoveel wonderen en krachten kon doen, ofschoon Hij gewoon mens geworden was? Het geheim was, dat Hij steeds biddend *IN* de Vader bleef. Hoewel Hij Gods Zoon was, had Hij dit voortdurende gebedsleven nodig en daardoor bleef Hij aldoor in de Vader.

Willen wij nu in Hem blijven, dan moet dat ook door een voortdurend gebedsleven zijn. Hierdoor leidt de Heilige Geest ons.

In 1 Petr. 2:21 lezen wij: *“Want hiertoe zijt gij geroepen, daar ook Christus voor u geleden heeft en u een voorbeeld heeft nagelaten, opdat gij in Zijn voetstappen zoudt treden”.*

Het zijn niet alleen de voorgangers, die moeten bidden; wij allen moeten het doen. De eerste Gemeente kan ons ten voorbeeld zijn. Dit werd de gelovigen vanaf het begin geleerd, En als wij terug willen keren naar die eerste Gemeente, dan zal dit voor ons een zeer duidelijk voorbeeld moeten zijn. Laten wij maar eens wat teksten opzoeken.

Hand. 2:42. *“En zij bleven volharden bij het onderwijs der apostelen en de gemeenschap, het breken van het brood en de gebeden”.*

Hand. 1:14. *“Deze allen bleven eendrachtig volharden in het gebed”.*

Hand. 4:24. *“En toen dezen het hoorden, verhieven zij eenparig hun stem tot God”.*

Hand. 12:5. *“Petrus dan werd in de gevangenis in bewaring gehouden, maar door de Gemeente werd voortdurend tot God voor hem gebeden”.*

Hand. 12:12. *“En na een ogenblik van overleg, ging hij (Petrus) naar het huis van Maria, de moeder van Johannes, bijgenaamd Marcus, waar velen vergaderd waren in gebed”.*

1 Thess. 5:17. *“bidt zonder ophouden”*.

Jezus deed niets zonder gebed. Toen Hij gedoopt werd, was Hij biddend. Luc. 3:21-22. *“En het geschiedde, terwijl al het volk gedoopt werd, dat, toen ook Jezus gedoopt werd en in gebed was, de hemel zich opende, en de Heilige Geest in lichamelijke gedaante als een duif op Hem nederdaalde”*. Toen Hij bad, ging de hemel open.

De eerste Gemeente leerde niets anders. Ieder, die gedoopt werd, moet het biddend doen. In Hand. 22:16 lezen wij: *“En nu, wat aarzelt gij nog? Sta op, laat u dopen en uw zonden afwassen, onder aanroeping van Zijn Naam”*.

Als er mensen gedoopt worden zeg ik altijd weer: Zie niet op hem die u doopt, zie niet op uw doop, maar roep Hem aan! En dan gaat de hemel open.

Het Woord zegt het nog sterker: 1 Petr. 3:21. *“Als tegenbeeld daarvan redt u thans de doop, die niet is een afleggen van lichamelijke onreinheid, maar een bede van een goed geweten tot God”*.

In die doop leg ik mijn leven af: Ik wordt met Christus begraven. En sta in Hem op. Rom. 6:3-4. *“Of weet gij niet, dat wij allen, die in Christus gedoopt zijn, in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat, gelijk Christus uit de doden opgewekt is door de majesteit des Vaders, zo ook wij in nieuwhed des levens zouden wandelen.”*

Col. 2:12. *“daar gij met Hem begraven zijt in de doop. In Hem zijt gij ook mede opgewekt door het geloof aan de werking Gods, die Hem uit de doden heeft opgewekt”*.

Het is een bede van een goed geweten. Dan krijg ik ook de volle zegen. Jezus bad tijdens Zijn doop en de eerste Gemeente deed niets anders. Wij moeten terug naar die eerste Gemeente (Efeze).

Ook bij de Geestesdoop is voortdurend gebed de enige weg, om die doop te ontvangen.

In Hand. 8:14-15 lezen wij: *“Toen nu de apostelen te Jeruzalem hoorden, dat Samaria het Woord Gods had aanvaard, zonden zij tot hen Petrus en Johannes, die, daar aangekomen, voor hen baden, dat zij de Heilige Geest mochten ontvangen”*.

En in Luc. 11:13 lezen wij: *“Indien dan gij, hoewel gij slecht zijt, goede gaven weet te geven aan uw kinderen, hoeveel te meer zal uw Vader uit de hemel, de heilige Geest geven aan hen, die hem daarom bidden”?*

Het kan niet anders: Beiden, zowel die ontvangt, als die de handen op u legt, zijn in voortdurend gebed. Ook toen Jezus Zijn Goddelijke opdracht ging uitvoeren, ging Hij eerst veertig dagen de woestijn in, waar Hij bleef, biddend en vastend.

Hetzelfde zien wij, toen de eerste Gemeente werd geboren en haar Goddelijke opdracht ontving. Allen die daarbij betrokken waren, hebben er zich op voorbereid in een tiendaagse bidstond.

Hand. 1:14 zegt:
“Deze allen bleven eendrachtig volharden in het gebed”.

Jezus had tegen hen gezegd, dat zij Jeruzalem niet zouden verlaten vóór zij waren aangedaan met de kracht uit de Hoge.

Hand. 1:5. *“Johannes doopte in water, maar gij zult in de Heilige Geest gedoopt worden, niet vele dagen na deze”*.

Toen zijn ze niet rustig gaan afwachten tot het kwam, maar zij namen de belofte Gods in bezit door het volhardend gebed. Door te bidden kunnen wij pas ontvangen, wat God ons gegeven heeft. Als zij niet gebeden hadden, zouden zij die volheid op de Pinksterdag ook niet ontvangen hebben.

Jacobus zegt het ons in hoofdstuk 5:17. *“Elia was slechts een mens zoals wij en hij bad een gebed, dat het niet regenen zou”,* enz.

Elia was slechts een mens en het waren toen ook geen supermensen. Het waren net zulke mensen als wij, maar zij baden! Bidden is niet iets van God loskrijgen. God had tegen Elia gezegd, dat hij naar Achab moest gaan om te zeggen, dat God regen zou geven.

Daarop ging Elia bidden op de Karmel om iets, wat God al beloofd had. En toen dorst hij vrijmoedig door te bidden net zolang tot de regen kwam.

Als wij om iets bidden wat God ons beloofd heeft, dan is dat bidden naar Zijn wil. Daarom mag ik in elke samenkomst bidden om een doorbraak van Zijn Geest, want dat is bidden naar Zijn wil.

Hand. 4:29-31. *“En nu Here, let op hun dreigingen en geef Uw dienstknechten met alle vrijmoedigheid Uw Woord te spreken, doordat Gij Uw hand uitstrekt tot genezing, en dat tekenen en wonderen geschieden door de Naam van Uw heilige knecht Jezus. En terwijl zij baden, werd de plaats, waar zij vergaderd waren bewogen; en zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en spraken het Woord Gods met vrijmoedigheid”.*

En als ik bid om zondaars te redden, dan mag ik de hemel bestormen, want dat is bidden naar Zijn wil.

1 Tim. 2:4. *“die wil, dat alle mensen behouden worden en tot de erkenning der waarheid komen”.*

2 Petr. 3:9. *“De Here talmt niet met de belofte, al zijn er, die aan talmen denken, maar Hij is lankmoedig jegens u, daar Hij niet wil, dat sommigen verloren gaan, doch dat allen tot bekering komen”.*

Ezech. 33:11. *“Zeg tot hen: zo waar Ik leef, luidt het Woord van de Here HERE, Ik heb geen behagen in de dood van de goddeloze, maar veeleer daarin, dat de goddeloze zich bekeert van zijn weg en leeft”.*

Toen de eerste Gemeente bleef volharden in gebed, kwam de Geest ook bruisend neer op die honderd twintig mensen.

Jezus bidt ook, als Hij goede tijding ontvangt, in tijden van vreugde. Luc. 10:21 zegt: *“Terzelfder tijd verblijdde Hij Zich door de Heilige Geest en zeide: Ik dank U, Vader, Heer des hemels en der aarde, dat Gij deze dingen voor wijzen en verstandigen verborgen hebt, doch aan kinderkens geopenbaard”.*

Dit bidt Jezus als Hij van de discipelen heeft gehoord, dat de duivelen hen onderworpen waren en dat de zieken genezen waren.

Maar ook als Hij een slechte tijding krijgt, gaat Jezus in gebed. Matt. 14:12-13. *“En zijn discipelen kwamen en namen zijn lijk (van Johannes de Doper) weg en begroeven hem; en zij gingen heen en berichtten het aan Jezus. Toen Jezus dit hoorde, trok Hij Zich vandaar in een schip terug naar een eenzame plaats, alleen”.*

Met deze droeve tijding gaat Jezus ook tot God. Doen wij dat ook?

Ook in tijden van heerlijkheid gaat Jezus in gebed. Luc 9:28-29. *“En het geschiedde ongeveer acht dagen na deze woorden, dat Hij Petrus en Johannes en Jakobus medenam en de berg opging om te bidden. En het geschiedde, terwijl Hij in het gebed was, dat het aanzien van Zijn gelaat anders werd, en Zijn kleding werd stralend wit”.*

Maar in tijden van beproeving in de hof van Gethsémané, is Jezus eveneens in gebed en ontvangt Hij de kracht.

In Luc. 24:30 vinden wij: *“En het geschiedde, toen Hij met hen aanlag, dat Hij het brood nam, de zegen uitsprak, het brak en hun toereikte”.* Ook toen bad Hij. Steeds was Jezus in gebed.

En zie eens, wat een gevolgen! Als de Heer een nacht van gebed had gehad, ging er bijzondere kracht van Hem uit.

In Luc. 5 en 6 zien wij welke rijke vruchten dit voortbracht.

Luc. 5:15-17. *“Maar het gerucht over Hem ging steeds rond en vele scharen stroomden samen om te horen en zich te laten genezen van hun ziekten. Doch Hij trok Zich terug in de eenzame plaatsen om te bidden. En het geschiedde op een dier dagen, terwijl Hij bezig was te leren, dat er Farizeeën en wetgeleerden zaten, die gekomen waren uit alle dorpen van Galilea en Judea en uit Jeruzalem. En er was kracht des Heren, zodat Hij kon genezen”.*

Dit was het gevolg! Jezus deed het niet uit Zijn eigen goddelijke macht, want die had Hij in gehoorzaamheid afgelegd (Fil. 2:6-7. *“die, in de gestalte Gods zijnde, het Gode gelijk zijn niet als een roof heeft geacht, maar Zichzelf ontledigd heeft, en de gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen, en aan de mensen gelijk geworden is”*), maar, omdat Hij nachten doorbracht in het gebed, werd Hij geladen met Gods kracht.

Hebr. 4:15. *“Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medevoelen met onze zwakheden, maar één, die in alle dingen op gelijke wijze (als wij) is verzocht geweest, doch zonder te zondigen”.*

Toen die bloedvloeiende vrouw Hem aanraakte zei Hij ook: *“Iemand heeft Mij aangeraakt, want Ik heb kracht van Mij voelen uitgaan”.* (Luc. 8:46).

Daarom moest Hij steeds opnieuw kracht ontvangen van de Vader.

In Luc. 6:12 lezen wij: *“En het geschiedde in die dagen, dat Hij naar het gebergte ging om te bidden, en Hij bracht de nacht door in het gebed tot God”.*

En in vers 19 lezen wij: *“En de gehele schare trachtte Hem aan te raken, omdat er kracht van Hem uitging en Hij allen genas”.*

Zullen deze krachten weer gaan werken? Dan moeten de dienstknechten, die deze bediening van God ontvangen hebben, ook bidders zijn, die geladen worden met kracht van Boven.

In de eerste Gemeente was het niet anders.

Hand. 6:2-4 zegt: *“En de twaalf riepen de menigte der discipelen bijeen en zeiden: Het bevredigt niet, dat wij met veronachtzaming van het Woord Gods de tafels bedienen. Ziet dan uit, broeders, naar zeven mannen onder u, die goed bekend staan, vol van de Geest en wijsheid, opdat wij hen voor deze taak aanstellen; maar wij zullen ons houden aan het gebed en de bediening van het Woord”.*

Ik ken predikers, die wel 7.000 zielen te verzorgen hebben en die te weinig hulp hebben om alles naar behoren te kunnen doen. Zij zouden meer tijd moeten hebben om in gebed te gaan en de Heer te zoeken; dan zou de prediking veel vruchtbaarder worden.

Zelfs de Here Jezus kon daar niet buiten. Hoe zouden wij het dan wel kunnen? Onze krachten worden veel te veel versnipperd. Er moet meer samenwerking komen, zodat sommigen voor bepaalde taken aangewezen kunnen worden, opdat degenen, die in de bediening van het Woord staan, zich meer in gebed kunnen afzonderen.

De Heer ging ook in gebed voor iedere beslissing of keuze, waarvoor hij kwam te staan. Toen hij Zijn twaalf discipelen moest kiezen, waar heel wat van afhing, omdat de Gemeente mede op hen gefundeerd werd, bracht Hij daarvoor een nacht in gebed door.

Hij heeft het eerst aan de Vader voorgelegd, opdat het Hem door de Vader geopenbaard zou worden, wie Hij moest kiezen.

Joh. 5:19. *“Jezus dan antwoordde en zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, de Zoon kan niets doen van Zichzelf, of Hij moet het de Vader zien doen”.*

In Luc. 6:12-13 lezen wij: *“En het geschiedde in die dagen, dat Hij naar het gebergte ging om te bidden, en Hij bracht de nacht door in het gebed tot God. En toen het dag geworden was, riep Hij Zijn discipelen tot Zich en koos er twaalf uit, die Hij ook apostelen noemde”.*

Hoe doen wij het, als wij voor een keuze of een beslissing komen te staan? Als wij een beroepskeuze moeten doen, doen wij die dan zelf, of laten wij het de Heer doen.

Als wij werkelijk kinderen van de Heer zijn, dan vragen wij het eerst aan onze hemelse Vader. Hij alléén weet wat goed voor ons is. Zo worden wij voor heel wat teleurstellingen en verkeerde dingen bewaard.

Hebt U ook uw eigen werkring, uw eigen werkgever gekozen? Of vraagt u bij alles uw hemelse Vader om leiding en voorlichting? Misschien had u dan wel een andere baas gehad en wat minder geld verdiend. Maar u zou wel eerder tot het doel komen, dat God met uw leven heeft! Zou dat niet beter zijn?

En kiest u zelf uw levensgezel? Kaïn nam zich een vrouw naar het hem goeddacht en dat kwam niet zo best uit. Van Ezau lezen wij hetzelfde.

Maar Adm kreeg van God een vrouw en dat was wonderbaar. Ook lezen wij in de Bijbel, hoe Isaäk zijn vrouw van God kreeg. Ook dat was wonderbaar.

Het zou met heel wat huwelijken beter gesteld zijn, als wij de Vader eerst geraadpleegd hadden en als wij de dingen meer aan God overlieten. De Heer geeft ons de man of de vrouw. Het grote geheim van alle gezegende dienstknechten Gods is, dat ze bij alles eerst naar de Vader gaan.

Dat is ook bekend van Vader Stanger (Möttlingen), die zo machtig door God werd gebruikt. Hij leefde zo eenvoudig met God, dat hij zelfs zijn kachel niet wilde verzetten, voor hij het aan God had gevraagd. Daarom gebeurd er bij hem wonderbare dingen.

Hoevelen kiezen ook niet hun eigen woning. Maar hoe vaak kan men niet in zielzorgelijke arbeid constateren, dat mensen in een huis veel leed en narigheid hebben, er ziek worden, en dat het dan ook aan dat huis ligt.

Bij navraag blijkt dan vaak, dat zij er zelfs niet aan gedacht hebben indertijd het aan de Heer te vragen of zij in dat huis mochten trekken.

Maar ook komt dan voor, dat als zij nu gaan bidden en vragen, waar de Heer hen hebben wil, dat er dan een ander huis beschikbaar komt waarin ze weer gezond worden. Wij moeten ons laten leiden door de Heer en niet door onze eigen keuze.

Misschien klinkt u dit vreemd in de oren, want dit wordt meestal niet geleerd, maar de Bijbel zegt het wel!

Tot slot willen wij het hebben over:

“De aanbidding”

Wij kunnen bidden en smeken voor dingen, die onszelf aangaan.

Ten tweede kunnen wij voorbede voor een ander doen. Dit is ook heel belangrijk.

Ten derde kent de Bijbel de aanbidding.

Dit is het hoogste, waarin al onze gebeden en voorbeden verhoord worden.

In Joh. 4:20 staat: *“Onze vaderen hebben op deze berg aangebeden en gijlieden zegt, dat te Jeruzalem de plaats is, waar men moet aangebeden en gijlieden zegt, dat te Jeruzalem de plaats is, waar men*

moet aanbidden. Jezus zeide tot haar: Geloof Mij, vrouw, de ure komt, dat gij noch op deze berg, noch te Jeruzalem de Vader zult aanbidden. Gij aanbidt, wat gij niet weet; wij aanbidden, wat wij weten, want het heil is uit de Joden; maar de ure komt en is nu, dat de waarachtige aanbidders de Vader aanbidden zullen in Geest en in waarheid; want de Vader zoekt zulke aanbidders”.

Aanbidden is: jezelf verliezen in God. Jezus zegt, dat wij de Vader zullen aanbidden in Geest en in waarheid, d.w.z. dat wij door de Geest de Vader geopenbaard krijgen in de waarheid, welke is Christus, waardoor wij Hem, de Vader, leren zien en kennen in al Zijn grootheid van liefde en genade voor ons.

In Joh. 17:3 bidt Jezus Zelf: *“Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt”.*

Waar wij God zo leren kennen in Zijn Zoon, daar zullen wij verstaan, dat in al onze noden is voorzien en dan blijft er alleen de aanbidding over.

Onze hemelse Vader, die voor ons een even grote liefde heeft als voor Zijn Zoon ..... (Joh. 17:23. *“dat Gij hen (de Gemeente) liefgehad hebt, gelijk Gij Mij liefgehad hebt), ...zoekt, waar Zijn liefde beantwoord wordt. En dat geschiedt door het kind, dat Hem aanbid in deze liefde.*

Er zijn zoveel mensen, die verlost en genezen zijn, maar hoe weinigen zij er, die God er werkelijk voor danken. Denk maar aan de tien melaatsen! Het heil van redding en genezing werd hun deel, maar slechts één kwam terug om Hem te danken. Waar zijn de andere negen? Luk. 17:17. *“Zijn niet alle tien rein geworden? Waar zijn de negen anderen”?*

Als wij die liefde hebben ervaren, laten wij Hem dan aanbidden, niet met onze mond alleen, maar met de offerrande van heel ons leven! Laten wij ons in Zijn dienst stellen en zeggen: *“Hier Heer, het is te weinig, dat ik U met mijn mond en tong dankzeg, heel mijn hart, heel mijn leven zij U toegewijd! Mijn leven zal één aanbidding voor U zijn”.*

Rom. 12:1. *“Ik vermaan u dan, broeders, met beroep op de barmhartigheden Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levend, heilig en Gode welgevallig offer; dit is uw redelijke eredienst”.*

Ef. 5:1-2. *“Weest dan navolgers Gods, als geliefde kinderen, en wandelt in de liefde, zoals ook Christus u heeft liefgehad en Zich voor ons heeft overgegeven als offergave en slachtoffer, Gode tot een welriekende reuk”.*

Hebr. 13:15. *“Laten wij dan door Hem Gode voortdurend een loffer brengen, namelijk de vrucht onzer lippen, die Zijn Naam belijden”.*

Deze bidders zoekt de Vader. En Hij is verblijd, als Hij er zo één vindt.

In Openbring 11:1-2 lezen wij: *“En mij werd een riet gegeven, een staf gelijk, met de woorden: Sta op en meet de tempel Gods en het altaar en hen, die daarin aanbidden. Maar laat de voorhof, die buiten de tempel is, erbuiten, en meet die niet”.*

Johannes krijgt de opdracht de tempel en het altaar te meten, en hen, die daarin aanbidden. God laat meten degenen, die Hem aanbidden. Ze hebben voor Hem bijzondere waarde. Hij houdt rekening met hem! Is ons leven zo'n aanbidding?

De tempel nu is het Lichaam ..... (1 Cor. 3:16. *“Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt”.* en 6:19-20. *“Of weet gij niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Gees, die in uw woont, die gij van God ontvangen hebt, en dat gij niet van uzelf zijt? Want gij zijt gekocht en betaald. Verheerlijkt dan God met uw lichaam”.*) .... en het altaar de plaats van de offerrande.

O, dat mijn hart en mijn wil overgegeven zijn, op het altaar ... (Luc. 14:33. *“Zo zal dus niemand van u, die niet afstand doet van al wat hij heeft, mijn discipel kunnen zijn”.* En vers 26 en 27. *“Indien iemand tot Mij komt, en niet haat zijn vader en moeder en vrouw en kinderen en broeders en zusters, ja zelfs zijn*

eigen leven, die kan mijn discipel niet zijn. Wie niet zijn kruis draagt en achter Mij komt, kan mijn discipel niet zijn) ..... en dat mijn lichaam een tempel zij, vol van de Heilige Geest, waar mijn hart en wil in aanbidding zijn, niet alleen met het woord, maar met heel de daad.

Laat ons gehele leven Hem toegewijd zijn, dan zullen wij Zijn heerlijkheid ervaren.

Openbaring 11:16-17 zegt: *“En de vierentwintig oudsten, die voor God op hun tonen gezeten waren, wierpen zich op hun aangezicht en aanbaden God, zeggende: Wij danken U, Here God, Almachtige, die is en die was, dat Gij Uw grote macht hebt opgenomen en het Koningschap hebt aanvaard”*.

En in vers 19: *“En de tempel Gods, die in de hemel is, ging open”*. Toen de ouderlingen aanbaden, ging de hemel open.

Velen zeggen, dat de hemel gesloten is. Dat komt, omdat zij niet aanbidden, want anders komt er een stem uit de hemel. Toen Paulus in aanbidding was, raakte hij in zinsverrukking.

Hand. 22:17-18a vermeldt: *“En het overkwam mij, toen ik te Jeruzalem was teruggekeerd en in de tempel aanbad, dat ik in zinsverrukking geraakte en dat ik Hem zag, die tot mij zeide ..”*.

Toen Petrus in gebed was te Joppe (Hand. 10:9-16) kwam ook hij in zinsverrukking en de Heer openbaarde Zijn heerlijkheid en hem werd de sleutel toegereikt, om de deur te openen bij de heidenen.

Als Johannes in aanbidding is (Openbaring 1:10), raakt ook hij in zinsverrukking en ziet de Here Jezus als Hogepriester en wordt opgetild in de hemelse gewesten want deze aanbidders zoekt de Vader!

O, laten wij Hem aanbidden, Hem, die woont in ons midden! Niet alleen met mond en tong en lied, maar met heel ons hart en met heel onze tijd, met de offerande van ons eigen lichaam, van onze eigen wil. God zoekt zulke aanbidders en houdt rekening met hen. Die zoekt hij en die kent Hij en die zal Hij bijzonder kunnen gebruiken om Zijn Gemeente in zijn geheel te herstellen en te herbouwen.

Niet de opwekkingspredikers zijn het belangrijkste, maar de bidders en bidsters, die achter hen staan (Jac. 5:16) om de weg te banen, want elke waarachtige en blijvende opwekking wordt altijd geboren uit bidstonden.

Ook de opwekking van Wales is geboren uit een bidstond van eenvoudige mijnwerkers die meters onder de grond samen de knieën bogen, zodat er toen een machtige doorbraak kwam van Gods Geest.

Zijn wij bewogen voor deze buurt in Delft, willen wij graag dat de mensen hier in deze buurt de Here Jezus zullen aannemen als hun persoonlijke Verlosser en Heiland. Dan zullen wij op onze knieën moeten gaan, en Hem aanbidden in Geest en in waarheid.

Broeders en zusters, dat wij hier toch, in deze kleine plaatselijke Gemeente, toch mogen uitgroeien tot zo'n biddende Gemeente, want God zoekt zulke bidders. Laten wij gehoord geven aan Zijn roepstem!

Amen.